

VOORDAT JE SPIJT KRIJGT

**Hij (De profeet Hoed) zei: "O mijn Heer,
help mij tegen wat zij loochenen." Hij (Allah) zei:
"Binnenkort zullen zij zeker spijt krijgen."
(Surat al-Muminun: 39-40)**

HARUN YAHYA

November, 2002

INHOUD

INLEIDING

DE SPIJT DIE DE MENS IN DEZE WERELD VOELT

HET BEGIN VAN SPIJT VOOR ONGELOVIGEN: DE DOOD

DE SPIJT GEVOELD OP DE DAG DES OORDEELS

DE SPIJT GEVOELD IN DE HEL

OM IN HET HIERNAMAALS GEEN SPIJT TE HEBBEN

Aan de lezer

De reden waarom er een speciaal hoofdstuk toegevoegd is over de ondergang van de evolutietheorie is dat deze theorie de basis is van alle niet-spirituele filosofieën. Sinds het Darwinisme het feit van de schepping verworpen heeft en daarmee ook het bestaan van Allah, heeft dit er de laatste 140 jaar toe geleid dat veel mensen hun geloof verwerpen of daarover begonnen te twijfelen. Het is daarom een heel belangrijke plicht, sterk aan de godsdienst gerelateerd, aan te tonen dat deze theorie een bedrog is. Het is van vitaal belang dat deze belangrijke bijdrage daaraan voor iedereen toegankelijk is. Sommige van onze lezers hebben slechts de mogelijkheid om alleen maar één van onze boeken te lezen. Daarom denken we dat het passend is om een hoofdstuk over de samenvatting van dit onderwerp toe te voegen.

In alle boeken van de auteur worden onderwerpen, die gerelateerd aan geloof, uitgelegd in het licht van de verzen uit de Qoer'aan en worden mensen uitgenodigd de woorden van Allah te leren en ernaar te leven. Alle onderwerpen die betrekking hebben op de verzen van Allah worden op een zodanige wijze uitgelegd dat er in de gedachten van de lezer geen ruimte voor twijfel overblijft. De oprechte, eenvoudige en vloeiende stijl van schrijven garandeert iedereen van elke leeftijd en uit elke maatschappelijke groep dan ook, dat men deze boeken gemakkelijk kan begrijpen. Deze effectieve en heldere manier van vertellen maakt het mogelijk de teksten in één keer uit te lezen. Zelfs degenen die spiritualiteit volkomen afwijzen zullen door de feiten die in deze boeken uitvoerig worden verteld, worden beïnvloed en zij zullen de waarheid van de inhoud ervan niet kunnen weerleggen.

Dit boek en alle andere werken van de auteur kunnen individueel worden gelezen, of tijdens een gespreksmoment. In een groep worden bediscussieerd. De lezers die bereid zijn voordeel van deze boeken te hebben, zullen een discussie in die zin als heel nuttig ervaren, aangezien zij hierdoor de mogelijkheid zullen hebben om hun eigen reflecties en ervaringen met elkaar uit te wisselen.

Bovendien verleent men een grote dienst aan de religie indien men aan de presentatie en het lezen van deze boeken, welke alleen ter wille van Allah geschreven zijn, een bijdrage levert. Alle boeken van de auteur zijn zeer overtuigend. Daarom is één van de meest effectieve methoden voor degenen die de religie aan andere mensen willen overdragen, het mensen aan te moedigen deze boeken te lezen.

Het is te hopen dat de lezer de tijd zal nemen om de recensies van andere boeken, die op de laatste pagina's van dit boek staan, door te kijken en we hopen dat men de rijke bron aan informatie m.b.t. onderwerpen die gerelateerd zijn aan het geloof, die zeer bruikbaar zijn en een plezier zijn om te lezen, zal waarderen.

Je zult in deze boeken niet, zoals in andere boeken, de persoonlijke visie van de auteur vinden, de uitleg is niet gebaseerd op twijfelachtige bronnen, de stijl is niet zonder respect en eerbied voor de heilige onderwerpen en er zijn ook geen verklaringen die zonder hoop zijn, twijfel zaaien en die pessimisme en afdwalingen in het hart veroorzaken.

Het Arabische woord voor God is illah en de moslims geven er de voorkeur aan om Allah met Zijn naam aan te roepen. Aangezien dit boek bedoeld is voor zowel moslims als voor niet-moslims, gebruiken we overal het woord Allah.

Over de Auteur

De auteur, die onder de naam HARUN YAHYA schrijft, is in 1956 in Ankara geboren, daar voltooide hij ook zijn periode van de basis- en van de middelbare school. Hij studeerde kunst aan de Mimar Sinan Universiteit in Istanboel en hij studeerde filosofie aan de Universiteit van Istanboel. Sinds de jaren '80, heeft de auteur vele boeken op het terrein van politiek, van geloof en van wetenschappelijke onderwerpen, gepubliceerd. Harun Yahya is goed bekend als een auteur die heel belangrijke werken heeft geschreven, die de vervalsing van de evolutionisten onthullen en die de ongeldigheid van hun beweringen en die de duistere nauwe samenwerking tussen Darwinisme en bloeddorstige ideologieën bloot leggen.

Zijn schrijversnaam is gemaakt van de namen "Harun" (Aaron) en "Yahya" (Johannes) als herinnering aan die twee verheven profeten die tegen het ontbreken van geloof vochten. Het zegel van de Profeet (e) op de voorkant van de boeken van de auteur heeft een symbolische betekenis die samenhangt met de inhoud ervan. Dit zegel vertegenwoordigt de Qoer'aan als het laatste boek van Allah en het laatste woord van Hem en van onze Profeet (e), de laatste van alle profeten. Onder de leiding van de Qoer'aan en de Soennah, maakt de auteur het tot zijn belangrijkste doel om elk van deze fundamentele leerstellingen van ongelovige ideologieën te ontzenuwen en om het "laatste woord" te hebben, om de tegenwerpingen die tegen religie worden opgeworpen, volledig de mond te snoeren. Het zegel van de Profeet (e), die ultieme wijsheid en morele perfectie verwierf, is gebruikt als een teken van zijn intentie dit laatste woord te vertolken.

Al deze werken van de auteur draaien om één doel: het aan de mensen doorgeven van de boodschap van de Qoer'aan en hen op die wijze aanmoedigen om over het met geloof verbonden onderwerpen na te denken, zoals het bestaan van Allah, Zijn Eenheid en het Hiernamaals en om hen aan enkele belangrijke onderwerpen te herinneren. En het zichtbaar maken van de vervallen fundamenten en misleidende activiteiten van goddeloze systemen.

Harun Yahya geniet een grote lezersgroep in vele landen zoals: India, Amerika, Engeland, Indonesië, Polen, Bosnië, Spanje en Brazilië. Zijn boeken zijn vertaald in vele talen en er zijn Engelse, Franse, Duitse, Italiaanse, Portugese, Urdu, Arabische, Russische, Albanese, Servisch/Kroatische (Bosnië), Uygur Turks, Indonesische en Nederlandse versies, verkrijgbaar.

Zijn boeken worden over de hele wereld zeer gewaardeerd en zijn voor vele mensen een manier geweest om hun geloof op Allah te richten en voor vele anderen om een dieper inzicht in hun geloof te verkrijgen. De wijsheid en de oprechte en gemakkelijk te begrijpen gehanteerde stijl van deze boeken, raakt iedereen, op een bepaalde manier, die hen leest of onderzoekt. Immuun voor tegenwerpingen, worden deze werken gekenmerkt door hun uitingen van snelle effectiviteit, absolute resultaten en onweerlegbaarheid.. Het is onwaarschijnlijk dat degenen die deze boeken lezen en er serieus over nadenken nog langer de materialistische levensbeschouwing, atheïsme en andere verdraaide ideologieën of levensbeschouwingen kunnen verdedigen. Zelfs als zij deze blijven verdedigen, bewijst dit dat het alleen maar een sentimentele volharding is, aangezien deze boeken deze ideologieën vanaf de basis weerleggen. Alle tijdelijke bewegingen van ontkenning worden vandaag de dag ideologische verslagen, dankzij de collectie van boeken die door Harun Yahya zijn geschreven.

Het lijkt geen twijfel dat deze speciale teksten het resultaat zijn van de wijsheid en helderheid van de Qoer'aan . De auteur is niet trots op zichzelf, hij wil alleen maar als een middel fungeren op de zoektocht van iemand naar het rechte pad van Allah. Verder wordt er geen materieel gewin nagestreefd door het publiceren van deze boeken..

Deze feiten overziende, bewijzen degenen die mensen aanmoedigen deze boeken, die de "ogen" van het hart openen en hen leiden in het worden van een toegewijd dienaar van Allah, te lezen een dienst van onschatbare waarde.

Ondertussen, zou het een verkwisting van tijd en energie zijn, om boeken aan te prijzen die verwarring in de gedachten van mensen veroorzaken, die mensen leiden naar een ideologische chaos en die overduidelijk geen sterk en nauwgezet effect hebben op het verwijderen van de twijfel in de harten van mensen; dit is ook bewezen door eerdere ervaringen. Het is duidelijk dat het onmogelijk is dat boeken, die ontworpen zouden zijn om de literaire kracht van de auteur te benadrukken, in plaats van het nobele doel van het redden van het verlies in geloof van mensen, een dergelijk groot effect hebben. Zij die hieraan twijfelen, kunnen meteen zien dat het enige doel van de boeken van Harun Yahya is, het overwinnen van ongeloof en om de morele waarden uit de Qoer'aan te verspreiden. Het succes, de impact en oprechtheid van deze dienst zijn duidelijk waarneembaar in de overtuiging van de lezer.

Eén aspect moet men in gedachten houden: de belangrijkste reden voor het voortzetten van wreedheden en conflicten en alle beproevingen die de moslims ondergaan, is de ideologische overheersing van ongeloof. Deze dingen kunnen alleen gestopt worden via de ideologische nederlaag van gebrek aan geloof en door ervoor te zorgen dat iedereen kennis heeft over het wonder van de schepping en van de moraal uit de Qoer'aan, opdat mensen daarnaar kunnen leven. Als je kijkt naar de situatie van de wereld van vandaag de dag, dan is het duidelijk dat deze dienst sneller en effectiever moet worden geleverd. Anders zou het wel eens te laat kunnen zijn.

Het is niet overdreven om te zeggen dat de serie van Harun Yahya boeken deze leidende rol op zich hebben genomen. Als het Allah's wil is, dan zullen deze boeken het middel zijn waardoor mensen in de 21e eeuw, de in de Qoer'aan beloofde vrede, zegen, rechtvaardigheid en geluk, zullen verkrijgen.

INLEIDING

Zo nu en dan wordt een persoon geconfronteerd met verschillende soorten fysiek en geestelijk leed en met problemen in the wereld. Daar horen gevoelens bij die zo intens zijn dat ze niet vergeleken kunnen worden met een andere soort pijn. Dit gevoel dat een dergelijk groot leed toebrengt aan de menselijke ziel heet het gevoel van “spijt”.

Er zijn echter twee totaal verschillende vormen van spijt. De spijt die de gelovigen voelen en de spijt die de ongelovigen ervaren. Deze twee gevoelens zijn heel verschillend van elkaar.

Gelovigen zijn de mensen die een absoluut geloof hebben in het feit dat gebeurtenissen plaatsvinden door de Wil van Allah en dat wat er ook met ze gebeurt het de Wil van Allah is. Dit verklaart hun heel belangrijke aparte eigenschap dat zij onverzettelijk in Allah vertrouwen, in goede tijden, in slechte tijden of wanneer zij een fout maken. De Profeet Mohammed (saas) wees op het sterke karakter van de gelovige met een vergelijking in de onderstaande hadith:

De gelijkenis van een gelovige is dat van een staand gewas in een veld wat door de wind geschud wordt en wat dan terug komt in zijn originele positie maar het blijft staan bij zijn wortels. (Muslim)

Na het maken van een fout, heeft een gelovige meteen oprecht spijt en hoopt hij op de vergeving van Allah. Om deze reden heeft hij geen last van een verontrustend en lang gevoel van spijt. De spijt die door de gelovigen wordt gevoeld, spoort ze aan om te vragen voor vergiffenis, om zichzelf te reinigen en behoedt hen van het herhalen van de fout. Het helpt hen hun fouten recht te zetten en voorkomt dat zij zich storten in een verontrustende en pessimistische bui. Deze spijt vermindert niet hun enthousiasme, toewijding of religieuze ijver en het sleurt hen niet in een spiraal van vrees en depressie.

De spijt die door ongelovigen wordt gevoeld, is zeer verontrustend en blijft een lange periode bestaan, dit omdat zij hun vertrouwen niet bij Allah leggen wanneer zij problemen ondervinden of een overtreding begaan. Gedurende hun leven gebruiken zij vaak zinnen als “Had ik dit maar niet gedaan...” “Had ik dit maar nooit gezegd...” enzovoort.

Nog belangrijker is het dat zij in het Hiernamaals een veel grotere spijt zullen hebben. De mensen die in deze wereld een leven leidden wat verwijderd was van de religie (*deen*) zullen elk misleide moment van hun leven betreuren. Zij waren ervoor gewaarschuwd en zij werden tot het rechte pad uitgenodigd. Zij hadden genoeg tijd om na te denken en de juiste weg te volgen. Maar zij luisterden niet toen zij gewaarschuwd werden, zij negeerden het Hiernamaals alsof zij nooit zouden sterven. In het Hiernamaals zullen zij geen kans krijgen om terug te gaan naar deze wereld om hun fouten te verbeteren. In de Koran vermeldt Allah hun spijt als volgt:

Voorwaar, Wij hebben jullie gewaarschuwd voor een nabije bestraffing op de Dag dat de mens zal kijken naar wat zijn hadden vroeger bedreven, en waarop de ongelovige zal zeggen: “O wee, was ik maar aarde.” (Surat an-Naba': 40)

En als jij (hen) kon zien wanneer zij bij de Hel geplaatst worden en zij dan zeggen: “Werden wij maar teruggebracht, dan zouden wij de Tekenen van onze Heer niet loochenen en zouden wij tot de gelovigen behoren.” (Surat al-An'am: 27)

Zij zeiden: “Als wij (het) konden horen of begrijpen, dan zouden wij niet tot de bewoners van de Hel behoren!” (Surat al-Mulk: 10)

Het doel van dit boek is om mensen te waarschuwen voor een dag waarop het hen zal spijten om te zeggen “hadden we maar begrepen...”, “hadden we de tekenen van onze Heer maar niet verworpen...”, “hadden we hen maar gevolgd die ons de boodschap brachten...”, “hadden we dit en dat maar gedaan...” etc. en om hen uit te nodigen om voor Allah te leven wanneer zij nog de kans hebben om hun fouten te verbeteren

Bedenk goed dat op die dag niemand zijn spijt hem zal redden van de woede van Allah. De enige manier om dit te vermijden, is om zich te onderwerpen aan Allah wanneer er nog tijd is en om zich te houden aan de geboden van Allah.

Dit boek is een uitnodiging naar de weg van Allah en een herinnering van de straf in het onvermijdbare Hiernamaals waar er geen plek is om zich te verstoppen en er geen kans op redding is. Allah noemt dit feit in de Koran op de volgende wijze:

Geeft gehoor aan jullie Heer, voordat er een Dag komt van Allah die onafwendbaar is. Er zal voor jullie geen toevluchtsoord zijn en er is geen ontkenning voor jullie (van jullie zonden). (Surat ash-Shura: 47)

DE SPIJT DIE DE MENS IN DEZE WERELD VOELT

En keert terug tot jullie Heer, en geeft jullie over aan Hem voordat de bestraffing tot jullie komt waarna jullie niet geholpen worden. En volgt op de beste wijze wat aan jullie is neergezonden van jullie Heer, voordat de bestraffing onverwacht tot jullie komt, terwijl jullie het niet beseffen. (Surat az-Zumar: 54-55)

Wanneer iemand zich in een levensgevaarlijke situatie bevindt, begint zijn “geweten” vlug zijn leven te bekijken en evalueert het zijn daden. Als deze persoon niet geleefd heeft volgens de godsdienst (*deen*) van Allah en zich niet bezig hield met goede daden, dan zal hij overmand worden door een grote spijt. Veel dingen die gedurende zijn hele leven genegeerd werden komen plotseling helder te voorschijn. Hij realiseert, misschien voor de eerste keer in zijn leven, hoe nabij de dood is. Hij erkent dat hij met het wereldse leven dat hij geleid heeft het Paradijs niet verdiend. Hij realiseert zich dat hij ondankbaar was aan Allah en hij voelt dat dit niet onbeantwoord zal blijven. Een vreselijke angst die hij nog nooit heeft gevoeld omringt hem en hij begrijpt dat alleen Allah hem kan redden van de situatie waarin hij zich bevindt. Dan belooft hij Allah om dankbaar en goed te blijven en zich altijd deze situatie te herinneren. Hij smeekt Allah oprecht om gered te worden van het gevaar waarin hij zich bevindt. Hij vraagt om gered te worden en om enkel één kans te krijgen om in leven te blijven...

Echter na het overleven van een dergelijke levensgevaarlijke situatie houden sommige mensen zich niet aan hun woord en aan hun beloftes die zij aan Allah gegeven hadden. Zodra een dergelijk persoon door Allah gered wordt, keert de persoon terug naar zijn oude levenswijze. De gevoelens van spijt en onderwerping hebben plaats gemaakt voor gevoelens van ondankbaarheid. Hij vergeet waar hij aan dacht en wat hij zich realiseerde op het moment dat hij geconfronteerd werd met de dood. Met het zelfvertrouwen dat hij verkreeg door het overwinnen van het gevaar keert hij zich af van Allah als of hij niet de persoon was die spijt had gevoeld en die Allah oprecht had gesmeekt. Hij vervolgt zijn leven nu nog meer gehecht aan de wereld alsof hij een korte tijd geleden niet in een kwetsbare situatie verkeerde. In de Koran worden een aantal voorbeelden gegeven van de psychologische situatie van zulke mensen:

Hij is het die jullie in staat stelt om over land en over de zee te reizen, totdat wanneer jullie in de schepen zijn en deze met hen voortvaren met een gunstige wind en zij zich daarover verheugen, en er dan een stormachtige wind tot hen komt. En wanneer de golven van alle kanten tot hen komen en zij ervan overtuigd zijn dat zij door hen zijn ingesloten, dan roepen zij Allah aan, Hem zuiver aanbeddend: “Als U ons hieruit redt, dan zullen wij zeker tot de dankbaren behoren.” Toen Hij hen dan gered had, handelden zij buitensporig op aarde, zonder recht. O mensen, jullie buitensporigheid is slechts ten nadele van jullie, (het is) als een genieting van het wereldse leven. Vervolgens is jullie terugkeer tot Ons, waarna Wij jullie zullen inlichten over wat jullie plachten te doen. (Surah Yunus: 22-23)

En als de tegenspoed jullie op zee getroffen heeft, verdwijnt degene die jullie aanroepen, behalve Hij. Toen Hij jullie naar het land redde, wendden jullie je af. En de mens is ondankbaar! Voelen jullie je er veilig voor, dat Hij jullie niet in de aarde weg doet zinken wanneer jullie op het land zijn, of stenen over jullie zendt? Vervolgens vinden jullie geen beschermer voor jullie. (Surat al-Isra: 67-68)

Zoals benadrukt wordt in het vers hierboven, hoe kan iemand er zeker van zijn dat hij niet met een soortgelijk of een totaal verschillend gevaar zal worden geconfronteerd? Aan de andere kant, hoe kan men zich veilig voelen dat hij een volgende keer weer gered zal worden? Men kan zonder twijfel nooit garanderen dat deze dingen niet zouden kunnen gebeuren. Bedenk ook dat het ontsnappen aan een gevaar niets uitmaakt in iemand zijn leven. Uiteindelijk zal men op een dag sterven, precies op het moment wanneer de tijd die voor hem bepaald is opgebruikt is. Dan zal hij spijt voelen maar dit zal hem niet helpen.

Dat is de psychische situatie van de personen die verwijderd van de godsdienst (*deen*) leven. Allah legt deze situatie als volgt uit:

En wanneer tegenslag de mens treft, dan roept hij Ons aan, liggend, zittend of staande. En als Wij dan de tegenslag van hem hebben weggenomen, dan vervolgt hij (zijn slechte pad) alsof hij Ons nooit heeft aangeroepen wegens een tegenslag die hem trof. Zo is voor de buitensporigen schoonschijnend gemaakt wat zij plachten te doen. (Surah Yunus: 12)

En wanneer tegenspoed de mensen treft, dan roepen zij hun Heer aan, als berouwvollen tot Hem. Daarna, wanneer Hij hen Barmhartigheid van Hem doet proeven, dan kent een groep van hen deelgenoten aan hun Heer toe. (Surat ar-Rum: 33)

De mensen die in deze verzen beschreven zijn, richten zich tot Allah wanneer zij met moeilijkheden geconfronteerd worden. Echter zodra zij uit het probleem geholpen zijn vergeten zij de beloften die zij aan Allah gedaan hebben en tonen zij ondankbaarheid. Deze houding verklaart dat de spijt die zij voelden kwam uit de hulpeloosheid die men voelt in een moeilijke situatie.

De spijt die door gelovigen wordt gevoeld is heel anders dan de bovengenoemde spijt omdat het het grootste voordeel voor de mens brengt. Echte spijt wordt niet meteen vergeten. Het beweegt een persoon en zorgt zelfs voor fundamentele veranderingen in zijn karakter. Een persoon die oprechte spijt voelt in zijn hart leeft de rest van het leven wat hem gegeven is in overeenstemming met de instemming van Allah, hopen op de genade en de vergeving van Allah. Wanneer de omstandigheden veranderen of wanneer er een nieuwe kans wordt gegeven, durft hij nooit meer om terug te keren naar zijn vroegere leven, wetend dat zulke ondankbaarheid een verlies voor hem betekent.

Allah verteld in de Koran over de psychische gesteldheid van mensen die geconfronteerd worden met de dood op het schip zodat het een waarschuwing is voor alle mensen. Dit omdat hun aard in het bewustzijn van elk individu bestaat. Door het leren van een les van dit voorbeeld wat in de verzen hierboven beschreven is, kan

men serieus dit negatieve aspect van zijn eigen ziel vermijden en zijn geweten oprecht ondervragen. Daarna moet hij zichzelf de volgende vragen stellen:

“In wat voor een psychische toestand zou ik verkeren als ik in een zelfde situatie was? Wat zou er voor zorgen dat ik spijt zou hebben? Wat voor radicale veranderingen in mijn karakter zou ik mijzelf beloven als ik zou worden gered van het gevaar? Wat zou ik opgeven nog langer te doen en welke beslissingen zou ik oprecht in praktijk brengen?”

Om over deze punten na te denken en zich er naar te gedragen, is het niet eens nodig om fysiek in gevaar te zijn. Het is goed mogelijk dat iemand die niet nadenkt over een dergelijke mogelijkheid het heel gauw zal ondervinden. Of het kan zijn dat hij een heel leven lang niet geconfronteerd zal worden met een dergelijk gevaar. In beide gevallen is er echter één ding zeker: wanneer het vastgestelde moment van de dood van een persoon hem ontmoet, zal hij plotseling de engelen van de dood naast hem vinden. Op dit moment, wanneer hij de dood geheel erkent, zal hij zeker dingen hebben om spijt over te hebben als hij niet een leven geleid heeft op de weg van Allah.

Om spijt in deze wereld en in het Hiernamaals te vermijden is het enige wat men moet doen zich te richten tot Allah, zijn verplichtingen naar Allah nakomen en zich aan de geboden van Allah houden zoals deze in Koran genoemd worden. De dood is te nabij, de mens moet dus nooit dingen uitstellen waar hij verantwoordelijk voor wordt gehouden. Hij moet zijn oprechte beslissingen in de praktijk brengen met geduld en vastberadenheid. De oprechtheid en nabijheid van de mens tot Allah moeten de oprechtheid zijn die men voelt in tijden van gevaar en hulpeloosheid, zo niet meer.

Het belangrijkste feit om te onthouden is het volgende: het hoofddoel van het bestaan van de mens in deze wereld is om Allah te dienen en om een dienaar te zijn die Zijn tevredenheid verdient. Alles naast dit – namelijk het succes, de bezittingen, de familie, de carrière etc van een persoon – zijn enkel middelen waarmee men dichterbij Allah kan komen. De moeite die personen doen om enkel deze middelen te verkrijgen, terwijl zij onderbewust vergeten dat deze gunsten hun gegeven zijn door Allah zodat zij dankbaar aan Hem zouden zijn, zal voor niets zijn tenzij Allah anders wil. Tijdelijke voordelen verkregen in deze wereld helpen de mens niets in het Hiernamaals. In een vers benadrukt Allah dat dit het soort mens is dat het meest overmand zal worden door spijt:

Zeg (O Mohammed): “Zullen wij jullie op de hoogte brengen van wie de grootste verliezers zijn door (hun) daden?” (Het zijn) degenen wiens daden vruchteloos waren in het wereldse leven. En zij dachten dat zij goed werk verrichtten. Zij zijn degenen die niet geloven in de Tekenen van hun Heer en in de ontmoeting met Hem. Hun daden zijn vruchteloos en Wij kennen hun (daden) op de Dag der Opstanding geen gewicht toe. (Surat al-Kahf: 103-105)

Als men de tevredenheid van Allah in deze wereld verkrijgt door zijn houding en zijn normen en waarden, dan zal Allah hem zeker beschermen in deze wereld en verder. Als hij echter de mogelijkheid in deze wereld verliest dan zal deze vreselijke fout hem spijten op het moment dat de engelen van de dood voor hem

verschijnen. Deze fout, die hoogstwaarschijnlijk niet gecompenseerd zal worden, zal de reden zijn voor eeuwige spijt zijn tenzij Allah anders wil. In de Koran beschrijft Allah de spijt die mensen in Zijn aanwezigheid voelen als volgt:

Hij zegt: “Wee, had ik maar goede (daden) verricht tijdens mijn leven.” (Surat al-Fajr: 24)

... En hij zei: “Wee mij, had ik maar mijn Heer niet één deelgenoot toegekend!” (Surat al-Kahf: 42)

“Wee, mij had ik maar een weg genomen met de Boodschapper!” (Surat al-Furqan: 27)

Een persoon die niet wanhopig deze woorden zou willen uiten, moet nu op dit moment zich onderwerpen aan onze Heer en leven volgens de principes bepaald door zijn Schepper.

Men moet leren van de spijt die in deze wereld gevoeld wordt

Het leven van deze wereld is een belangrijke kans die gegeven wordt zodat de mens een perfect en eeuwig leven kan verdienen in het Hiernamaals.

Zij die geen gebruik maken van deze kans en een leven leiden dat ver verwijderd is van de religie van Islam zullen spijt hebben van elk moment dat zij in de wereld doorbrachten wanneer zij de kwellings in het Hiernamaals zien. Dit komt omdat deze mensen meerdere malen gewaarschuwd zijn over het bestaan van de twee verblijven – de hel en het paradijs. Hen werd ook verteld dat hun gedrag zou bepalen welke verblijfplaats zij zouden verdienen zoals de Profeet (saas) zei, “*De wereld is de boerderij van het Hiernamaals.*” (*Ihya' al-ulum, iv, 14.*)

Allah zorgt genadevol voor training voor de mensheid voor dit gevoel van spijt in deze wereld door de gedachten en gevoelens van mensen te stimuleren nadat zij spijt gevoeld hebben, zodat zij zich kunnen sparen voor dit onherroepbare einde. Allah geeft mensen ook een bepaalde hoeveelheid tijd zodat zij zich zelf kunnen reinigen van hun fouten en verkeerde houdingen. Elk mens krijgt gedurende zijn leven de kans om berouw te hebben en de rest van zijn leven te vervolgen op de weg van Allah.

Vanuit dit punt gezien is het gevoel van spijt eigenlijk een grote kans die Allah de mens schenkt. Dit is omdat na een grote spijt gevoeld te hebben als men zich daarna tot Allah richt, Allah hem eeuwige verlossing schenkt vanwege zijn oprechtheid. Andersom, als men achteloos deze waarschuwingen en kansen negeert, dan zal zijn straf spijt en rouw zijn over het feit dat hij niet gered kan worden tenzij Allah het wil.

In de Koran noemt Allah verschillende voorbeelden van mensen die spijt hadden van hun fouten. Deze gevoelens van spijt zorgden ervoor dat een groep mensen zich tot Allah richtten en dat zij gered werden van het herhalen van hun fout voor de rest van hun leven. Een andere groep vergat deze spijt helemaal na verloop van tijd en vanwege terugkerende onwetendheid werden zij weer opstandig zoals eerst.

Allah vertelt ons in de Koran dat de spijt die gevoeld werd door de drie mensen die niet meededen aan een veldslag gedurende het leven van de Profeet Mohammed (saas) als een passend voorbeeld van spijt:

Voorzeker, Allah heeft het berouw van de Profeet aanvaard en van de Uitgewekenen en de Helpers die hem volgden in het uur van de nood, nadat de harten van een groep van hen bijna geneigd was (zich af te wenden), daarna aanvaardde Hij hun berouw. Voorwaar, Hij is voor hen Meest Genadig, Meest Barmhartig. En (ook) tegenover de drie die waren achtergebleven totdat de aarde met (al) haar wijidheid voor hen te nauw werd en zij benauwdheid voelden en zij ervan overtuigd waren dat er geen toevluchtsoord was tegen de (bestrafing van) Allah, behalve bij Hem. Daarna aanvaardde Hij hun berouw opdat zij berouwvol zouden blijven. Voorwaar, Allah, Hij is Vergevensgezind, Meest Barmhartig. (Surat at-Tawba: 117-118)

Zoals we kunnen leren van de verzen hierboven voelden de drie mensen die achterbleven een grote spijt in hun hart. Vervolgens beseften zij dat de enige manier om van deze spijt gered te worden zou zijn om berouw te tonen en toevlucht te zoeken bij Allah. Dit is de oprechte spijt die mensen mobiliseert, verandert en hen aanspoort om hun fouten te verbeteren. Zulke oprechte mensen zullen een leven leiden in overeenstemming met de instemming van Allah en zij hopen op de barmhartigheid en genade van Allah. Allah vertelt ons in de Koran dat Hij zeker het berouw accepteert van Zijn dienaren en het hen vergeeft:

Behalve degene die berouw toont en gelooft en goede daden verricht. Voor diegenen wisselt Allah hun zonden in voor goede daden. En Allah is Vergevensgezind, Meest Barmhartig. En wie berouw toont en goede daden verricht: voorwaar, hij wendt zich berouwvol tot Allah. (Surat al-Furqan: 70-71)

En degenen die slechte werken verrichtten en die daarna berouw toonden en geloofden: voorwaar, jouw Heer is dan daarna zeker Vergevensgezind, Meest Barmhartig. (Surat al-Araf: 153)

En voorwaar, Ik ben zeker een Vergevensgezinde voor degene die berouw toonde en geloofde en goede daden verrichtte en vervolgens Leiding volgde. (Surah Ta Ha: 82)

In de Koran wordt ook verteld dat de volken naar wie profeten waren gestuurd spijt hadden van hun misdaden. Evenzo het volk van de Profeet Musa dat niet wachten kon op zijn terugkeer van de berg van Sinaï met de boodschap van Allah. Zij vergaten Allah en keerden terug tot het aanbidden van afgoden. Allah beschrijft de grote spijt van dit volk vanwege hun zonde als volgt:

En het volk van Moesa maakte, na zijn vertrek, van hun sieraden een afgodsbeeld met het lichaam van een kalf dat een loeiend geluid maakte. Beseften zij niet dat het in werkelijkheid niet tot hen kon spreken en hen geen weg kon wijzen? Zij namen het (ter aanbidding) en zij waren onrechtplegers. En toen spijt hen van voor en van achter overviel en zij zagen dat zij waarlijk gedwaald hadden, zeiden zij:

**“Als onze Heer ons niet begenadigt en ons niet vergeeft, dan zullen wij zeker tot de verliezers behoren.”
(Surat al-Araf: 148-149)**

Allah benadrukt spijt wederom in de Koran in het verhaal van de twee eigenaren van de tuin. Allah gaf hen een tuin als een gunst. Echter, zij werden arrogant en beschouwden de tuin als hun bezit en vergaten om dankbaar te zijn aan Allah. De straf die zij ontvingen zorgde ervoor dat zij spijt kregen van hun daden en zij richtten zich tot Allah. De verzen over de eigenaren van de tuin zijn als volgt:

Wij hebben hen beproefd zoals Wij de bezitters van de tuin hebben beproefd, toen zij zwoeren in de morgen van haar (vruchten) te zullen plukken. Maar zij zeiden niet “als Allah het wil”. Toen ging er een bezoeking (storm) van jouw Heer in haar rond, terwijl zij sliepen. Zij werd als een verschroeid stoppelveld. Toen riepen zij tot elkaar in de ochtend. “Gaat deze ochtend naar jullie akkers, als jullie van plan zijn om te oogsten.” Zo vertrokken zij, terwijl zij naar elkaar fluisterden. (Zei zeiden:) “Laat er deze dag geen enkele arme bij jullie binnengaan.” En zij vertrokken die ochtend, vastbesloten om (de armen) te weren. Maar toen zij de tuin zagen, zeiden zij: “Voorwaar, wij zijn zeker dwalenden. Wij zijn beroofd.” De meest wijze onder hen zei: “Hadden jullie maar de Glorie van Allah geprezen!” Zij zeiden: “Heilig is onze Heer: voorwaar, wij waren onrechtvaardig.” Toen keerde de ene groep zich tegen de andere, elkaar verwijten makend. Zij zeiden: “Wee ons! Voorwaar, wij waren buitensporig. Hopelijk zal onze Heer ons een betere (tuin) in plaats van deze geven: voorwaar, wij hopen vurig (op vergeving) van onze Heer.” (Surat al-Qalam: 17-32)

Echter als omstandigheden veranderen en mensen een nieuwe kans krijgen, vergeten veel mensen de waarschuwing die hen spijt had moeten geven en hen had moeten aansporen tot het doen van goede daden. Zij die de waarschuwingen negeren en terugkeren naar hun vorige houdingen zullen zeker gestraft worden tenzij ze op tijd berouw tonen zoals het geval was met Thamud, het volk van de Profeet Salih. Deze mensen verwierpen schaamteloos de waarschuwingen van de Profeet Salih, terwijl zij wisten dat zij spijt zouden hebben van hun onontkoombare ondergang. Allah zal nooit Zijn belofte breken voor het uit laten voeren van Zijn bevel. Allah informeert ons in de Koran over dit feit, dat een les zal zijn voor alle mensen:

Hij (Salih) zei: “Dit is een vrouwtjeskameel, zij heeft recht om te drinken en jullie hebben recht om te drinken, (ieder) op een vastgestelde dag.” En treft haar niet met kwaad, want dan zal de straf van een Geweldige Dag jullie treffen. Toen slachtten zij haar, daarna werden zij berouwvollen. Toen trof de bestraffing hen. Voorwaar, daarin is zeker een Teken, maar de meesten van hen zijn geen gelovigen. En voorwaar, jouw Heer is zeker Hij, de Almachtige, de Meest Barmhartige. (Surat ash-Shu'ara: 155-159)

Een persoon moet zich realiseren dat Allah rechtvaardig is. Hij laat geen enkele overtreding onbeantwoord; echter Hij is ook zeer gul in het belonen van goede daden die voor Hem zijn gedaan. Hij geeft goed nieuws over Zijn genade en het paradijs voor de mensen die zich met oprecht berouw tot Hem richten. Dit in beschouwing genomen moet men zich het volgende afvragen: wetend dat spijt in deze wereld veel problemen

geeft, is het het waard om het risico te lopen om een spijt te voelen die eeuwig kan duren? Niet te vergeten dat deze spijt gevoeld zal worden in het nooit eindigende Hiernamaals in de hel...

Niemand zal het risico willen nemen om een dergelijke spijt te voelen in het Hiernamaals. In dit geval is wat men moet doen duidelijk: elke persoon in deze wereld heeft nog tijd om deze kans te grijpen. De persoon die gebruik maakt van deze gunst van Allah zal niet alleen worden gered van het vuur maar zal ook erfgenaam worden van de zegeningen van deze wereld en van het eeuwige Hiernamaals.

Hierom moet elke persoon die deze zegeningen wil bereiken en de spijt van de metgezellen van het vuur wil vermijden zichzelf toewijden aan het verdienen van de tevredenheid van Allah. Men moet onvoorwaardelijk de route volgen die de mens van de duisternis naar het licht brengt. Allah beschrijft deze route in de volgende verzen:

Hij is Degene Die jullie Barmhartigheid schenkt en Zijn engelen (smeken om vergeving voor jullie), opdat Hij jullie uit de duisternissen naar het licht zal brengen, en Hij is voor de gelovigen Meest Barmhartig. Hun begroeting op de Dag van de ontmoeting met Hem is: "Salam!" (Vrede!) En Hij heeft voor hen een edele beloning bereid. (Surat al-Ahzab: 43-44)

HET BEGIN VAN SPIJT VOOR ONGELOVIGEN: DE DOOD

Iedere ziel zal de dood ervaren en Wij stellen jullie op de proef met het slechte en het goede, als een beproeving. En tot Ons worden jullie teruggekeerd. (Surat al-Anbiya': 35)

De dood wordt gezien als een einde en een definitieve vernietiging door de mensen die niet in het Hiernamaals geloven. Dit is een verkeerde opvatting omdat de dood niet een einde is maar een begin. Voor gelovigen is het een begin van een perfect oneindig paradijs dat vrij is van alle soorten van kwaad en imperfecties. Aan de andere kant is het voor ongelovigen de overgang naar een leven in de hel waarin een grote straf wordt ondergaan.

De mensen die deze realiteit begrijpen, leven een prettig einde in de wereld wanneer de dood hen ontmoet en een prettig begin in het Hiernamaals. Deze treden tegelijk op. Ongelovigen zullen, aan de andere kant, een onherstelbare spijt ontmoeten vanwege het negeren van deze realiteit waarvan zij eerder op de hoogte waren gesteld. Zij voelen deze spijt elk moment voor zolang Allah het wil en vinden er nooit uitstel van.

Hoewel de dood niet een onderwerp is waar diep over gedacht wordt door de meeste mensen is het een onontkoombaar einde. Dit is omdat Allah de dood maakt als een definitief einde van dit leven. Tot nu toe heeft nog geen enkele persoon de dood kunnen ontwijken. Niemand zijn eigendommen, rijkdommen, carrières of vrienden hebben hem kunnen redden van de dood. Iedereen zal zeker de dood ontmoeten. Allah vertelt dit in vele verzen in de Koran:

Waar jullie je ook bevinden, de dood zal jullie bereiken, al waren jullie in versterkte kastelen. (Surat an-Nisa: 78)

Zeg: "Voorwaar, de dood die jullie trachten te voorkomen zal jullie zeker vinden, daarna zullen jullie worden teruggevoerd naar de Kenner van het onwaarneembare en het waarneembare en Hij zal jullie dan mededelen wat jullie plachten te doen." (Surat al-Jumu'a: 8)

Maar Allah geeft geen ziel ooit uitstel als haar tijd is gekomen. En Allah is Alwetend over wat jullie doen. (Surat al-Munafiqun: 11)

Zal dan het niet nadenken over de dood en het leven na de dood iemand kunnen redden van deze realiteit? Het antwoord hierop is zeker "Nee". Omdat de mens wanhopig is voor de dood, is het constant de dood te overdenken en zich voor te bereiden op het hiernamaals het meest rationele om te doen zoals de Profeet Mohammed (saas) zei: *"Denk vaak na over de dood. Allah opent het hart van de persoon die veel nadenkt over de dood en maakt zijn dood makkelijk."* (Overgeleverd door Abu Huraira)

De mensen die niet nadenken over het Hiernamaals en afgeleid zijn door dit vergankelijke leven worden verrast door de dood. Zij die zeggen: “Nu we nog jong zijn, kunnen we het meeste halen uit ons leven en in de latere jaren van ons leven kunnen we nadenken over de dood” begrijpen dan dat zij zo’n kans nooit meer krijgen. Dit is omdat de dood voorbestemd is door Allah. Een persoon zou heel goed kunnen sterven voordat hij oud is geworden. In dat geval leidt het enkel maken van plannen voor de toekomst en het uitstellen van het volbrengen van de geboden van Allah enkel tot grote spijt.

Zij die hun leven ver van Allah leiden en die pas berouw hebben als ze realiseren dat de dood nabij is, zullen een dergelijke spijt ervaren. Echter berouw dat komt uit de angst voor de dood en wat niet een oprechte intentie heeft om zichzelf te corrigeren en te reinigen, wordt niet aanvaard door Allah. Het verkiezen van het huidige leven ondanks het bestaan van de dood leidt ertoe dat mensen wanhopig proberen om zichzelf te redden wanneer zij realiseren dat de dood heel nabij is. Echter dit brengt geen voordeel. Allah weet dat zij niet oprecht zijn omdat Allah dichterbij de mens is dan zijn halsader. Hij weet wat er binnen de mens zit, inclusief de binnenste gedachten en de grootste geheimen. Allah informeert ons in de Koran dat Hij het berouw niet accepteert dat gebaseerd is op de angst voor de dood op het allerlaatste moment:

En er is geen (aanvaardig van het) berouw voor degenen die het slechte bedrijven totdat een van hen de dood nabij is, (en dan) zegt: “Voorwaar, nu heb ik berouw.” En ook niet voor degenen die ongelovig sterven. Zij zijn degenen voor wie Wij een pijnlijke bestraffing voorbereid hebben. (Surat an-Nisa: 18)

In vele verzen wordt er vermeld dat wanneer er een andere kans wordt gegeven deze onoprechte mensen snel hun ondankbare houding weer innemen:

En als jij (hen) kon zien wanneer zij bij de Hel geplaatst worden en zij dan zeggen: “Werden wij maar teruggebracht, dan zouden wij de Tekenen van onze Heer niet loochenen en zouden wij tot de gelovigen behoren.” Zeker niet, er wordt voor hen zichtbaar wat zij vroeger plachten te verbergen. Als zij teruggebracht zouden worden, zouden zij weer herhalen wat hen verboden was en zij zijn zeker leugenaars. (Surat al-An'am: 27-28)

Om deze reden zou het fout zijn om te denken: “Ik zal berouw tonen wanneer de juiste tijd komt”. Dit soort gedachten zal een mens niet redden van de kwelling van de hel. Als iemand dus niet een eeuwige en zware straf wil ondergaan na de dood, dan dient hij te leven voor een doel wetend dat hij zeer zeker Allah zal ontmoeten en zijn daden zal moeten verantwoorden.

De spijt van ongelovigen op het moment van sterven

Gedurende hun leven worden mensen vele malen herinnerd aan het bestaan van het paradijs en de hel en dat zij zich voor het Hiernamaals moeten voorbereiden. Echter ongelovigen geven geen gehoor aan deze

herinneringen. Wanneer zij met de dood worden geconfronteerd is een van hun grootste bronnen van spijt het feit dat zij zichzelf tot hun eigen vernietiging hebben geleid. Niemand heeft hen gedwongen, zij hebben zelf gekozen om tot dit vreselijke einde te komen. Op het moment van de dood beginnen de ongelovigen leed te voelen. De vreselijke angst die gevoeld wordt tijdens de dood is het begin van deze kwelling, dit illustreert Allah in de Koran als volgt:

En de benen (in doodsangst) over elkaar liggen. Naar jouw Heer worden zij Die Dag gesleept. Hij geloofde (de Koran en de Boodschapper) niet, en hij verrichtte het gebed niet. Maar hij loochende en hij wendde zich af. Daarna ging hij naar zijn verwanten, hoogmoedig. Wee jou, wee! Nogmaals, wee jouw, wee! (Surat al-Qiyama: 29-35)

Het is belangrijk om te weten dat alleen ongelovigen deze angst ondergaan. Gelovigen werken hun hele leven lang om de tevredenheid en liefde van Allah te verkrijgen. Om deze reden hebben zij hoop. Ongelovigen ondervinden, aan de andere kant, een grote te late spijt wanneer de dood hen overmant. Deze spijt kan hen niet beschermen tegen de straf omdat het te laat is. In de Koran wordt vermeld dat op het moment van de dood de zielen van ongelovigen heel moeizaam en met groot leed worden meegenomen.

En als jij zou kunnen zien hoe (het gaat met) de onrechtvaardigen in doodsstrijd en hoe de engelen hun handen naar hen uitstrekken (terwijl zij zeggen): “Geeft jullie zielen op! Vandaag worden jullie beloond met de bestraffing van de schande vanwege wat jullie aan onwaarheid over Allah plachten te zeggen en vanwege wat jullie van Zijn Verzen hoogmoedig plachten te verwerpen.” (Surat al-An'am: 93)

Hoe zal het zijn wanneer de engelen hen wegnemen en hun gezichten en hun ruggen slaan? (Surah Muhammad: 27)

Het is heel moeilijk om geheel te bevatten wat de ongelovigen ondergaan op het moment van de dood. Echter, Allah beschrijft deze situatie zodat de mens erover kan nadenken en een dergelijk einde kan vermijden. De engelen van de dood, zoals de heilige vers zegt, zullen de zielen van de ongelovigen meenemen terwijl zij hun gezichten en ruggen slaan. Op dat moment zullen de ongelovigen een fysieke pijn ondergaan en tevens een grote spijt omdat zij weten dat zij geen kans hebben om terug te gaan.

Op het moment van de dood ervaart de mens alles heel erg bewust. Dit is het begin van zijn eeuwige leven. De dood is maar een overgangsfase, het is het vertrek van de ziel uit zijn lichaam.

Vanwege de kwelling die zij ondergaan tijdens de dood, begrijpen de ongelovigen dat zij een grote straf zullen ondergaan die eeuwig zal duren tenzij Allah het anders wil. Zij die hun hele leven ver van de religie van Allah hebben geleefd beginnen Allah oprecht te smeken om vergiffenis en veiligheid. Zij smeken om terug te worden gezonden naar de wereld om goede daden te doen en om dat wat ze verloren hebben goed te maken. Hun wensen zijn echter niet acceptabel omdat zij **“een lang genoeg leven hebben gekregen om in gewaarschuwd te worden”**. Aan hen werd het goede nieuws over de tuinen van het paradijs gegeven en zij

werden gewaarschuwd voor het vuur van de hel, maar zij hebben zich bewust afgekeerd van deze waarheden. Allah zegt in de Koran dat als aan hen een andere kans gegeven zou worden zij weer de waarheid zouden ontkennen:

Totdat, wanneer de dood tot een van hen komt, hij zal zeggen: “O mijn Heer, laat mij terugkeren. Hopelijk kan ik goede werken verrichten voor wat ik nagelaten heb.” Zeker niet! Voorwaar, dit zijn slecht woorden die hij spreekt... (Surat al-Muminun: 99-100)

Ongelovigen hebben zich bewust niet neergeworpen voor Allah, zij hebben zich niet aan Zijn geboden gehouden noch vastgehouden aan de sublieme moraliteit. Allah zegt in de Koran dat op het moment van de dood zij zich zelfs niet zullen kunnen neerwerpen:

(Gedenkt) de Dag waarop de onderbenen ontbloot zullen worden en zij opgeroepen worden om neer te knielen, terwijl zij daartoe niet in staat zijn. Hun ogen zullen angstig teneergeslagen zijn, vernedering zal hen bedekken. En waarlijk, zij werden opgeroepen om zich neer te knielen, terwijl zij (nog) gezond waren. (Surat al-Qalam: 42-43)

Er is een ander punt wat de spijt vergroot van de mensen die, op het moment van de dood, begrijpen dat de beloften van Allah allemaal waar zijn. Geloven die door de ongelovigen niet werden vertrouwd of serieus werden genomen in de wereld en die zij belachelijk maakten, ondergaan niets van het leed dat de ongelovigen op die dag ondergaan. Zij worden eeuwig beloond met de beste beloningen omdat zij hun hele leven oprecht gewerkt hebben om de goedkeuring van Allah te verkrijgen. Anders dan de ongelovigen worden hun zielen “teder” en zonder pijn meegenomen. (Surat an-Naziat: 2) Zoals Allah beschrijft in het vers, zullen de engelen de gelovigen begroeten en hen het goede nieuws van het paradijs geven.

(Zij zijn) degenen die de engelen als reinen wegnemen, terwijl zij zeggen: “Vrede zij met jullie!, treedt het Paradijs binnen, wegens wat jullie plachten te doen.” (Surat an-Nahl: 32)

Dit is een andere mentale kwelling voor de ongelovigen. Aan hen werden in de wereld precies dezelfde kansen gegeven die gegeven waren aan de gelovigen. Echter zij ruilden bewust de eeuwige zegeningen van het paradijs in voor de korte voordelen van het huidige leven. Ondanks dat zij werden herinnerd dat de wereld slechts een plek is om de mensheid in te testen en dat het werkelijke verblijf in het Hiernamaals is, deden zij alsof zij er niets van wisten. Hierdoor hielden zij zich niet bezig met goede daden om het paradijs te bereiken. Echter leven volgens de moraal van de Koran en een oprechte gelovige zijn, is mogelijk voor iedereen maar enkel door diens toegewijde intentie. Het nadenken over al deze dingen vergroot de spijt van de ongelovigen. In een vers zegt Allah:

Dachten degenen die slechte daden verricht hebben, dat Wij hen hetzelfde zullen behandelen als degenen die geloofden en goede daden verricht hebben, zowel in hun leven als in hun sterven? Slecht is dat wat zij vermoeden! (Surat al-Jathiyya: 21)

Met andere woorden elke ziel zal toepasselijk beloond worden, de goede mensen met goede tijdingen en de slechte met een afschuwelijke straf.

Verder zal de angst van het weten dat de hel voor hen klaargemaakt is de spijt gevoeld door de ongelovigen vergroten. Tot dat moment hebben zij enkel het leed gevoeld van de verwijdering van hun ziel. Dit leed maakt hen bewust van hun dreigende ondergang.

Deze spijt van de ongelovigen beginnend met de dood zal blijven zolang Allah het wil. Elk voorbijgaand moment, uur en dag zullen zij deze eeuwige straf ondergaan en zij zullen niet gered worden van de spijt.

De mens heeft het echter in eigen hand om niet een dergelijke spijt te ondergaan. Het wachten op de ontmoeting met de dood is niet noodzakelijk nodig om de realiteit van de dood en wat er na komt te begrijpen. Voor gelovigen is de belofte van Allah genoeg. Na de dood zal de gerechtigheid van Allah zeker zegevieren. De ongelovigen zullen met vuur worden bestraft en de gelovigen zullen worden beloond met de tuinen van het paradijs.

Het meest verstandige voor een persoon om te doen die de dood nog niet ontmoet heeft, is om toevlucht te zoeken bij Allah en om op Zijn vergeving te hopen. Verder moet een persoon aandachtig de Koran onderzoeken, de enige gids naar het ware pad voor de mensheid, en de sunnah van de Profeet (saas) om een grondige kennis erover te krijgen en om volgens de geboden van beiden te leven. In plaats van het vermijden van het nadenken over de dood zal de mens voordeel hebben bij het nadenken over de werkelijkheid van de dood en diens nabijheid en zich hiernaar gedragen.

De persoon die zich tot Allah richt, verdient de goedkeuring van Allah zowel in dit leven als in het Hiernamaals en gaat het paradijs binnen, tevreden over zijn Heer en zijn is Heer tevreden over hem. Allah geeft de gelovigen het goede nieuws hierover in de Koran:

O tot rust gekomen ziel! Keer terug tot jouw Heer, behaagd en welbehaagd (ontvangen door Hem). En treed binnen onder Mijn dienaren. En treed binnen in Mijn Paradijs. (Surat al-Fajr: 27-30)

De manier om van spijt gered te worden en om eeuwige gelukzaligheid te verdienen is om na te denken over de dood en het Hiernamaals en om zich te houden aan de weg van Allah, de Schepper van de mens.

DE SPIJT GEVOELD OP DE DAG DES OORDEELS

En er zal op de bazuin geblazen worden, waarop allen die in de hemelen en op de aarde zijn bezwijken, behalve (voor) wie Allah wil (dat deze blijft leven). En er zal nog een keer op de bazuin worden geblazen en dan zullen zij staan en wachten. En de aarde zal schijnen met het licht van haar Heer en de boeken zullen naar voren gebracht worden en de Profeten en de getuigen zullen naar voren gebracht worden en er zal tussen hen in Waarheid beslist worden en hun zal geen onrecht aangedaan worden. (Surat az-Zumar: 68-70)

Allen die ooit op de aarde hebben geleefd zullen worden opgewekt op de Dag des Oordeels. Het moment van opwekking is een verbijsterend moment voor ongelovigen. Allah vertelt over de verbijsterde gesprekken tussen de ongelovigen op het moment van opwekking als volgt in de Koran:

Zij zeggen: “Wee ons! Wie heeft ons van onze rustplaatsen doen opstaan? Dat is wat de Barmhartige heeft aangezegd, en de Gezondenen hebben de waarheid gesproken.” (Surah Ya Sin: 52)

“Wee ons, wij verkeerden in onachtzaamheid daaromtrent, wij waren zelfs onrechtvaardigen!” (Surat al-Anbiya': 97)

De uitdrukking “Wee ons!” is er een van grote paniek, angst en spijt van de ongelovigen. Op het moment dat zij opgewekt worden, beseffen zij dat de mensen die hen gewaarschuwd hadden voor het Hiernamaals gelijk hadden. Zij weten nu dat andere waarschuwingen de een na de ander zullen verschijnen. Op dat moment, zonder mogelijkheid om te ontsnappen, zullen zij naar deze kwelling worden gesleept die zij nog nooit eerder zo echt beseft hebben.

Nadat zij uit de dood zijn herrezen, zullen de ongelovigen voor Allah moeten staan. Dan zullen zij ter verantwoording worden geroepen voor wat zij in de wereld gedaan hebben en zullen zij op basis hiervan worden beoordeeld. Om deze reden worden zij in de aanwezigheid van Allah gebracht samen met alle andere arrogante mensen die de grenzen die Allah bepaald heeft, overschreden hebben.

De Dag waarop op de bazuin wordt geblazen zullen jullie komen, groep na groep. (Surat an-Naba: 18)

Op de Dag des Oordeels zullen de ongelovigen begrijpen dat er niets belangrijker is dan het verdienen van de instemming van Allah en het vermijden van Zijn woede. Dit wordt ook vermeldt in een hadith van de Profeet (saas) waarin hij een voorbeeld geeft van een ondervraagde ongelovige op de Dag des Oordeels:

Een ongelovige zal op de Dag van de Opstanding worden gevraagd “Als je zoveel goud had dat de aarde er mee gevuld kon worden, zou je het aanbieden om jezelf vrij te kopen?” Hij zal antwoorden: “Ja”. Dan zal er tegen hem worden gezegd, “Iets veel makkelijker is jou eerder gevraagd dan dat [om niemand naast Allah te aanbidden] maar je weigerde” (Bukhari)

Doordat zij dit feit niet begrepen hebben in de wereld, waar de tekenen van de macht en het bestaan van Allah duidelijk waren, wordt hun spijt vergoot. Op die dag zullen zij duidelijk zien dat zij deze mogelijkheid verspeeld hebben. Hun spijt blijkt uit de manier hoe zij spreken:

En (gedenkt) de Dag waarop de onrechtvaardige op zijn handen bijt, terwijl hij zegt: “Had ik maar een weg genomen met de Boodschapper! Wee mij! Had ik maar niet zo’n ongelovige als boezemvriend genomen. Voorzeker, hij heeft mij doen afdwalen van de Vermaning nadat die tot mij gekomen was: en de Satan is de mensen ontrouw!” (Surat al-Furqan: 27-29)

Op de Dag des Oordeels zullen de ongelovigen zo bezig zijn met hun eigen problemen dat zij het roepen van hun eigen kinderen, partners, moeders en vaders zullen negeren. In de Koran wordt dit als volgt beschreven:

En wanneer dan de bazuinstoot komt. Op die Dag vlucht de mens van zijn broeder. En van zijn moeder en zijn vader. En van zijn vrouw en van zijn kinderen. Een ieder van hen zal op die Dag een bezigheid hebben die hem genoeg is. (Surah Abasa: 33-37)

Het begrip “afkomst” verliest haar belang. Vanaf dat moment is het gered worden van de straf van Allah het enige wat nog telt. Dit is zo belangrijk dat, om van deze situatie verlost te worden, de ongelovigen zelfs hun eigen zonen, partners, broers enz. aanbieden om op te offeren.

Op die dag zal de hemel als gesmolten metaal zijn. En zullen de bergen als (vlokken) wol zijn. En geen trouwe vriend zal naar een (andere) trouwe vriend vragen. Zij kijken naar elkaar. De misdadiger zal wensen dat hij zich van de bestraffing van Die dag kan vrijkopen met zijn kinderen. En met zijn vrouw en zijn broeder. En zijn bloedverwanten die hem verzorgden. En (hij wenst dat) allen die er op aarde zijn hem dan redden. (Surat al-Ma'arij: 8-14)

Deze pogingen van de ongelovigen brengen geen resultaat. Het hoofddoel van de ongelovigen in het wereldse leven was om rijkdom te vergaren, carrière te maken of zonen te krijgen. Zij hebben hun hele leven deze doelen geprobeerd te bereiken. Echter op de Dag des Oordeels begrijpen zij dat al deze begrippen helemaal niet zo waardevol zijn. De Dag des Oordeels is het moment wanneer de ongelovigen wensen dat zij zouden verdwijnen. Voor gelovigen is het echter een tijd waar vurig en met vreugde op gewacht is. Allah beschrijft deze momenten in Zijn verzen als volgt:

Gezichten (van de gelovigen) zullen op die Dag stralen. Lachend, verblijd. En gezichten (van de ongelovigen) zullen op die Dag met stof bedekt zijn. En een duisternis zal hen omhullen. Zij zijn degenen die de zondige ongelovigen zijn. (Surah Abasa: 38-42)

Op de Dag van des Oordeels zijn de meest waardevolle dingen die een persoon kan bezitten de rechtschappen daden die enkel gedaan zijn om de tevredenheid van Allah te verdienen. De ongelovigen hebben echter nooit voor deze schat gewerkt, die hen eeuwige verlossing zou brengen. Geen enkel goede daad kunnen zij aan Allah presenteren op die dag. Omdat zij niet in Allah geloven, zullen al hun rechtschappen inspanningen voor niets zijn. Allah vermeldt dit feit als volgt:

Zeg (O Mohammed): “Zullen wij jullie op de hoogte brengen van wie de grootste verliezers zijn door (hun) daden?” (Het zijn) degenen wiens daden vruchteloos waren in het wereldse leven. En zij dachten dat zij goed werk verrichtten. Zij zijn degenen die niet geloven in de Tekenen van hun Heer en in de ontmoeting met Hem. Hun daden zijn vruchteloos en Wij kennen hun (daden) op de Dag der Opstanding geen gewicht toe. (Surat al-Kahf: 103-105)

Zij die de religie ontkenden (*deen*) en twijfels hadden over het bestaan van de Dag des Oordeels vonden het niet nodig om zich voor te bereiden voor deze aankomende dag. Een heel leven lang hielden zij zich bezig met het verzamelen van rijkdom en het volgen van hun ijdele verlangens. Nu zijn zij geconfronteerd met een spijt waar zij nooit meer van worden verlost. Allah zegt dit in de Koran op de volgende manier:

En zij zullen zeggen: “Wee ons, dit is de Dag des Oordeels.” Dit is de Dag van de beslissing, die jullie plachten te loochenen. (Surat as-Saffat: 20-21)

Hiernaast zullen van de ongelovigen alle gewetenloze, ondankbare en slechte daden die zij in de wereld begingen onthuld worden in de aanwezigheid van Allah. Zij zullen persoonlijk getuigen over de zonden die zij begaan hebben. Allah beschrijft dit in de Koran als volgt:

En zij zullen voor jouw Heer in rijen opgesteld worden (en Allah zal tot hen zeggen): “Voorzeker, jullie zijn tot Ons gekomen zoals Wij jullie de eerste keer schiepen. Jullie vermoedden zelfs dat Wij de afspraak met jullie nooit zouden maken.” En het boek (met hun daden) zal voor hen geplaatst worden en jij zult de zondaren in angst zien wegens wat daarin staat. En zij zullen zeggen: “Wee ons, wat is dat voor boek dat niets kleins weglaat en niets groots, zonder dat berekend te hebben!” En zij zullen wat zij deden vóór zich vinden. En jouw Heer doet niet één van hen onrecht aan. (Surat al-Kahf: 48-49)

Op die Dag zullen de mensen in verschillende groepen tevoorschijn komen om hun daden te zien. Wie iets goeds deed ter grootte van een mosterdzaadje, zal het dan zien. En wie iets kwaads deed ter grootte van een mosterdzaadje, zal het dan zien. (Surat az-Zalzala: 6-8)

Zoals Allah in de Koran vermeldt, komt er dan de tijd dat de ongelovigen hun daden zullen zien. De gelovigen zullen hun daden aan hun rechterkant ontvangen terwijl ongelovigen deze aan hun linkerkant ontvangen. Vanaf het moment dat de engelen des doods de zielen meenamen van de ongelovigen ondergingen de ongelovigen een continue kwelling. Het moment waarop zij hun opgeschreven daden ontvangen is op zichzelf een andere kwelling. Zij proberen te vermijden om naar hun misdaden tegen Allah te kijken en wensen dat zij zouden verdwijnen. Allah beschrijft dit in de verzen als volgt:

En wat betreft degene die zijn boek in zijn linkerhand gegeven zal worden, hij zal zeggen: “Wee mij! Was mijn boek maar niet (aan mij) gegeven! En ik weet niet hoe mijn afrekening zal zijn. Was de dood maar de beëindiger van alles. Mijn bezittingen baten mij niet. Mijn macht is van mij heengegaan.” (Surat al-Haqqa: 25-29)

... op de Dag dat de mens zal kijken naar wat zijn handen vroeger bedreven, en waarop de ongelovige zal zeggen: “O wee, was ik maar aarde.” (Surat an-Naba: 40)

En wat betreft degene die dan zijn boek achter zijn rug wordt gegeven. Hij zal om vernietiging schreeuwen. En hij zal in de Hel binnengaan. Voorwaar, bij zijn familie was hij verheugd. Voorwaar, hij dacht dat hij nooit (naar zijn Heer) zou terugkeren. Nee! Voorwaar, zijn Heer sloeg hem gade. (Surat al-Inshiqaq: 10-15)

Doordat zij getuigen zijn van dit moment begrijpen de ongelovigen de kans die zij in de wereld gemist hebben en voelen zij een zware spijt. Bovenop deze spijt zien zij het gezegende leven van de gelovigen in het paradijs. Omdat zij eerder tot de waarheid waren uitgenodigd door de gelovigen maar wezen het arrogant af en negeerden hen.

Maar nu is er een rechtvaardige balans ingesteld. Mensen worden op basis van hun daden naar de hel gestuurd of naar het paradijs. Op de Dag des Oordeels zien de ongelovigen waar zij naartoe gaan. Op dat moment overmand de angst hen:

Jij ziet de onrechtvaardigen bevreesd zijn voor wat zij hebben verricht en hij (de bestraffing) treft hen. (Surat ash-Shura: 22)

De rechtvaardigheid van Allah zegeviert en betekent de meest rechtvaardige beloning en straf:

En Wij zullen betrouwbare weegschalen opstellen op de Dag der Opstanding, zodat geen ziel iets van onrecht aangedaan wordt. En al gaat het om het gewicht van een mosterdzaadje: Wij zullen het naar voren brengen. En Wij zijn voldoende als Berekenaars. (Surat al-Anbiya': 47)

Dit proces is makkelijk voor gelovigen. Echter voor ongelovigen is het moeilijk en zeer pijnlijk. Zij worden ondervraagd voor elke zegening die Allah hen in de wereld heeft gegeven. Zij verantwoorden zich voor

elk moment van hun leven: over hun falen om de geboden van Allah te volgen; hun ondankbare houdingen; hun innerlijke opstandige gedachten en beledigingen en de waarschuwingen die zij negeerden. Echter de onoprechte excuses die zij gebruiken in de wereld worden niet meer geaccepteerd. Allah beschrijft de situatie waarmee de ongelovigen op die dag geconfronteerd worden als volgt:

Wee die Dag de loochenaars! Dit is een Dag waarop zij niet spreken. En er wordt hun niet toegestaan zich te verontschuldigen. Wee die Dag de loochenaars! Dit is de Dag van de Beoordeling, Wij verzamelen jullie en de vroegeren. Als jullie dan een list hebben, voert die dan uit. Wee die Dag de loochenaars! (Surat al-Mursalat: 34-40)

De ziel van de ongelovige die geen goede daden kan presenteren aan Allah zal weten wat zij verricht heeft (Surat at-Takwir: 14). Allah beschrijft deze plek van kwelling als een “bodemloze put” in de Koran:

Wat betreft degene van wie dan zijn weegschaal (met goede daden) zwaar weegt. Hij zal een behaaglijk leven leiden. En wat betreft degene van wie zijn weegschaal licht weegt. Zijn verblijfplaats is dan Hawiya (de Hel). En wat doet jou weten wat zij is? Een verbrandende Hel. (Surat al-Qari'a: 6-11)

Deze zijn belangrijk om te begrijpen wat voor een diepe spijt de ongelovigen zullen voelen op de Dag des Oordeels. De Dag des Oordeels is te laat voor mensen om nog spijt te voelen. Als iemand helemaal begrijpt wat hier wordt gezegd en geen tijd verliest met het doen van goede daden, dan kan hij hopen op een “zware balans (van goede daden)”. Alleen dat kan iemand van een grote spijt redden.

DE SPIJT GEVOELD IN DE HEL

Wanneer dat (vuur) hen van een verre plaats ziet, horen zij haar gesteun en gekrijs. (Surat al-Furqan: 12)

De spijt die de ongelovigen voelen wanneer ze de hel zien

Op de Dag des Oordeels, wanneer zij hun verantwoording afgelegd hebben, zullen mensen verzameld worden en naar de hel worden gedreven in “groepen”. In deze massa zal iedereen zich bevinden die de religie en het bestaan van Allah ontkende gedurende de hele geschiedenis en de mensen die arrogant waren en zich afkeerden van de tekenen van Allah. Ook zij die genoten van rijkdom en bekendheid zullen zich daar bevinden. Tot hun teleurstelling zullen de dingen die zij zo belangrijk vonden in de wereld hen niet redden van een eeuwige straf. Allah informeert ons in de Koran dat alle ongelovigen vernederend naar de hel zullen worden gesleept. Voor de poorten van de hel zullen de bewakers hen dwingen om voor de laatste keer hun misdaden te bekennen en hen daarna de hel invoeren. Hierna zullen de poorten achter hen voor altijd worden gesloten. Allah beschrijft de manier waarop de ongelovigen naar de hel zullen worden gedreven als volgt in de Koran:

En degenen die ongelovig waren, zullen in menigten naar de Hel gevoerd worden. Totdat, wanneer zij bij haar zijn aangekomen, haar poorten geopend zullen worden en haar bewakers tot hen zullen zeggen: “Zijn er geen Boodschappers van jullie volk tot jullie gekomen, die jullie de Verzen van jullie Heer hebben voorgedragen en die jullie hebben gewaarschuwd voor deze Dag van jullie?” Zij zullen zeggen: “Welzeker”, maar het woord van de bestraffing is bewaarheid voor de ongelovigen. Er wordt gezegd: “Gaaf de poorten van de Hel binnen, daarin eeuwig levend. Dat is de slechtste plaats voor de hoogmoedigen.” (Surat az-Zumar: 71-72)

(Er wordt gezegd) “Dat was omdat jullie op aarde zonder recht blij plachten te leven en omdat jullie arrogant leefden. Gaaf de poorten van de Hel binnen, eeuwig levend daarin. Slecht is dan de verblijfplaats van de hoogmoedigen.” (Surah Ghafir: 75-76)

Geen enkele persoon in deze massa kan zeggen dat hij niet voor deze dag gewaarschuwd is. Omdat Allah, Die de Rechtvaardige is, boodschappers naar elk persoon heeft gestuurd om hem te herinneren over het bestaan van Allah, de Dag des Oordeels, het paradijs en de hel. De ongelovigen zullen hierom erkennen dat zij de kwelling van de hel verdienen.

Zij bleven arrogant terwijl zij gewaarschuwd werden en bewust Allah niet dienden, Hij die hen geschapen heeft. Allah informeert de mens in de Koran dat zulke mensen vernederd worden in de hel:

En jullie Heer zei: “Roept Mij aan, Ik zal jullie verhoren. Voorwaar, degenen die te hoogmoedig zijn om Mij te dienen, zullen de Hel binnengaan als vernederden.” (Surah Ghafir: 60)

De boodschapper van Allah (saas) benadrukte hetzelfde punt in een hadith:

...Zal ik jullie inlichten over de mensen van het Vuur? Zij bestaan uit elke wrede, gewelddadige, trotse en verwaande persoon. (Bukhari)

Omdat zij zichzelf almachtig vonden in de wereld verzetten sommige van deze mensen zich brutaal tegen hun Heer. Macht zou redding bieden, dachten zij. Wanneer zij herinnerd werden aan de eigenschap van Allah, al-Qahhar (De onderwerper), het bestaan van de hel en het paradijs en aan hen leiding naar de weg van Allah werd aangeboden gaven zij als antwoord:

“Waarom straft Allah ons niet voor wat wij zeggen?” De Hel is voldoende voor hen. Daarin zullen zij branden. En dat is de slechtste plaats van terugkeer! (Surat al-Mujadala: 8)

Als antwoord op hun opstandigheid zullen zij door de poorten van de hel worden genomen en zullen er nooit meer uit komen tenzij Allah het anders wil. Op het moment dat zij het vuur zien, zullen zij een ondragelijke spijt voelen voor hun misdaden. Allah vertelt in de Koran dat dit het moment is waarop zij beseffen dat er geen weg uit de hel is:

En de zondaren zullen de Hel zien en vermoeden dat zij er in moeten gaan, en zij vinden daaruit geen ontvluchting. (Surat al-Kahf: 53)

Hun begrip zal zeer scherp zijn in de hel; alles waar de ongelovigen onwetend over deden in de wereld zal heel erg duidelijk voor hen verschijnen. Zij zullen beseffen dat zij hun hele leven voor nutteloze doelen hebben geleefd en zij zullen uiteindelijk begrijpen dat, in ruil voor kleine en tijdelijke voordelen, zij nu in kwelling moeten verblijven in het Hiernamaals. Het paar decennia die zij in de wereld hadden leken een lange periode voor hen terwijl zij toen nooit nadachten over het Hiernamaals. In plaats van een perfect gezegend leven waar men niet kwetsbaar is voor fysieke zwakheden zoals honger en uitputting, verkozen zij de wereld waarin men ongeneselijk onbevredigd is. Meteen nadat zij de poorten van de hel binnengaan, begrijpen zij dat er geen ontsnapping voor hen is. Als een laatste toevlucht om kwelling te vermijden, zoeken zij redding door het aanbieden van een afkoopsom: een afkoopsom van alles wat zij bezitten in deze wereld. Deze nutteloze pogingen worden als volgt beschreven:

... En degenen die Hem geen gehoor geven: al hadden zij alles op aarde en nog eens zo veel daarbij; zij zouden zich daarmee willen vrijkopen. Zij zijn degenen voor wie er een slechte afrekening zal zijn. En hun verblijfplaats is de Hel, dat is de slechtste plaats! (Surat ar-Ra'd: 18)

Deze laatste pogingen die zij doen wanneer zij geconfronteerd worden met het in de hel binnengaan, zullen nutteloos zijn. Allah informeert ons dat deze pogingen geen voordeel brengen:

Op deze Dag, zal er van jullie geen losprijs worden aanvaard, en ook niet van de ongelovigen. Jullie verblijfplaats is de Hel, jullie beschermer. En dat is de slechtste plaats van terugkeer! (Surat al-Hadid: 15)

Er bestaat zeker een belangrijke reden waarom deze pogingen geen effect hebben. Allah heeft hen voor de hel gewaarschuwd toen zij nog in de wereld waren. Alles werd hen duidelijk gemaakt; dat geen enkele persoon een ander zou kunnen helpen en dat niemand een afkoopsom zou kunnen geven. Zij werden er verder aan herinnerd dat geen enkele afkoopsom geaccepteerd zou worden. Een vers waarin Allah de mensen over dit feit informeert is als volgt:

En vreest de Dag waarop geen ziel een andere ziel ergens mee kan bijstaan, en er geen voorspraak van haar aanvaard wordt en er geen losprijs van haar aangenomen wordt en zij niet geholpen zullen worden. (Surat al-Baqara: 48)

Echter, ondanks alle waarschuwingen, bleven zij volhouden in hun ontkenning en zij bereidden bewust een dergelijk einde voor zichzelf voor. Op die dag zullen zij een belangrijk feit erkennen: dat hun eigen daden voor hen de hel hebben opgeleverd.

Deze spijt zal, tenzij Allah anders wil, een grote kwelling zijn waarvan zij nooit meer verlost zullen worden. Dit is omdat zij een belangrijk feit ontdekten: als zij zichzelf hadden toegewijd aan het verdienen van de gunst van Allah in plaats van het streven voor nutteloze doelen, dan zouden zij niet bij de ingang van de hel zijn maar bij het paradijs. Omdat zij zich niet aan de juiste weg hielden, leiden zij een vreselijk verlies.

Zoals Allah in het twintigste vers van Surat al-Balad vermeldt, is er over hen een omhullend vuur. Wanneer zij de poorten van de hel binnengaan, zullen zij worden opgesloten. Achter deze poorten is er een kwelling van het hellevuur zonder zeker einde, zij zullen gekweld worden zolang Allah het wil. Voor de ongelovigen is er geen mogelijkheid om van deze kwelling te ontsnappen. Allah noemt dit vuur “de vernietiger”. Deze verzen in Surat al-Humaza lezen als volgt:

En wat doet jou weten wat de vernietiger is? Het door Allah aangestoken Vuur (de Hel). Dat tot in de harten doordringt. Voorwaar, het zal hen omhullen. In langgerekte zuilen. (Surat al-Humaza: 5-9)

De kwelling waarmee de ongelovigen in de hel worden geconfronteerd

Voordat er verder wordt gegaan met de spijt die ongelovigen voelen in het Hiernamaals, is het nuttig om de kwelling in de hel te beschrijven. Als men de vormen van kwelling in de hel niet kent, zou men wellicht de zwaarte van de spijt in de hel niet goed kunnen bevatten.

Zoals er eerder is gezegd, begint de spijt van de ongelovigen op het moment waarop zij de hel zien en duurt dan eeuwig voort. De gesprekken tussen de mensen na hun aankomst in de hel is als volgt:

En voor degenen die niet in hun Heer geloven, is er de bestraffing van de Hel. En dat is de slechtste plaats van bestemming! En wanneer zij daarin geworpen worden, dan horen zij een afschrikwekkend gebrul, terwijl zij (de Hel) raast. Haast barst zij van woede. Telkens wanneer een groep erin wordt geworpen, zeggen de wakers tot hen: “Is er geen waarschuwer tot jullie gekomen?” Zij zeggen: “Welzeker, er is waarlijk een waarschuwer tot ons gekomen, maar toen loochenden wij hem. En wij zeiden: Allah heeft niets neergezonden, jullie verkeren slechts in grote dwaling.” Zij zeiden: “Als wij (het) konden horen of begrijpen, dan zouden wij niet tot de bewoners van de Hel behoren!” Zij bekennen dan hun zonden. Daarom, ten onder gaan de bewoners van de Hel! (Surat al-Mulk: 6-11)

Zoals Allah in de verzen heeft vermeldt, zullen zij een vreselijk geluid horen wanneer zij de hel in worden geworpen. Allah beschrijft dit geluid in het zevende vers van Surat al-Mulk als afschrikwekkend terwijl het raast. Dit vreselijke geluid zorgt voor een vreselijk leed en angst bij de ongelovigen. In een ander vers beschrijft Allah het vuur van de hel als een vuur dat bijna barst van woede (Surat al-Mulk: 8). De ontkenners die deze vreselijke gebeurtenis zien, zullen wanhoop voelen omdat zij de straf begrijpen waarmee zij geconfronteerd worden. Zoals onze Heer in de verzen zes t/m elf in Surat al-Mulk hierboven heeft vermeldt zullen zij praten over hun spijt dat ze dit niet begrepen hebben toen zij nog in de wereld waren.

Zulk leed is begrijpelijk omdat de straf waarmee zij geconfronteerd worden ontzettend vreselijk en pijnlijk zal zijn. In de verzen wordt er vermeld dat de hel de ergste plek is om in te verblijven.

... En dat is de slechtste eindbestemming! (Surah Ali 'Imran: 162)

... En dat is de slechtste bestemming! (Surat an-Nisa: 115)

Hun verblijfplaats is de Hel. En het is de slechtste plaats voor de onrechtplegers. (Surah Ali 'Imran: 151)

De Hel, waarin zij zullen branden, dat is de slechtste verblijfplaats! (Surah Ibrahim: 29)

De hel wordt in een soortgelijke wijze in de hadiths van de Profeet (saas) beschreven:

Onder de mensen van de hel zijn er die tot aan hun enkels in het vuur verzonken zijn, sommigen tot aan hun knieën, sommigen tot aan hun middel en sommigen tot aan hun keel. (Muslim)

De bewoners van de hel zullen in groepen in deze slechte verblijfplaats worden gegooid. In een vers noemt Allah dit als **“Dan worden zij hals over kop daarin geslingerd, zij en de dwalenden.” (Surat ash-**

Shu'ara: 94). Uit dit vers wordt duidelijk dat alle ongelovigen, inclusief de mensen die arrogant waren, rijkdom hadden en die gerespecteerd werden, in het vuur zullen worden gegooid als waardeloze massa's. Als antwoord op hun arrogantie in de wereld zullen ze op die dag vernederd en veracht worden.

In de hel zullen zij nooit gerespecteerd worden en zullen zij nooit genade ontvangen. Als brandhout van de hel zullen zij voor eeuwig in pijn en droevigheid leven. Allah onthult dit feit in de verzen als volgt:

Voorwaar, jullie en wat jullie naast Allah aanbidden, zullen brandstof zijn voor de Hel, jullie zullen er binnengaan. (Surat al-Anbiya': 98)

... en zij zijn brandstof voor de Hel. (Surah Ali 'Imran: 10)

Allah informeert ons in de Koran over verschillende soorten straf in de hel. De meeste mensen zullen er "vele tijden" verblijven. Met andere woorden, zij zullen voor eeuwig worden gekweld. Sommige van de straffen kunnen we als volgt beschrijven:

In het dertiende vers van Surat al-Furqan, vermeldt Allah dat de ongelovigen in een gebonden toestand uitgeworpen worden naar een nauwe plaats. Als men voor maar een paar minuten in een nauwe plek afgesloten zit wordt men al gespannen. De gedachte van het omringd zijn door vier muren is vaak al ondragelijk. De kwellung van de hel is echter niet te vergelijken met de kwellung van de wereld. Opgesloten in die nauwe plek zullen zij ook onderworpen worden aan vuur. Ook zullen zij aan elkaar vastgebonden zijn met kettingen. Zij zullen niet eens kunnen bewegen, laat staan ontsnappen aan het vuur. Alleen al het denken aan een dergelijke scène is al pijnlijk.

In een ander vers informeert Allah dat ongelovigen zullen verblijven in schaduwen van zwarte rook (Surat al-Waqia: 43). In het algemeen doet het woord "schaduw" mensen denken aan verkoeling. Echter, dit is niet het geval in de hel. Allah informeert ons dat er in de hel geen verkoeling of verfrissing is.

Een andere vorm van kwellung in de hel is dat men niet kan sterven. De dood is vorm van verlossing. Om deze reden zal Allah de mensen van de hel niet laten sterven zoals Hij zegt in het vers "**En de dood komt tot hem van alle kanten, maar hij sterft niet.**" (Surat Ibrahim: 17). Zij zullen elke soort aanval ondergaan die, onder normale omstandigheden, de dood als resultaat zou hebben. Ondanks dit zullen zij niet sterven maar in plaats daarvan meer kwellung ondergaan in hun oneindige leven in het hiernamaals, zolang Allah het wil.

Het feit dat er geen andere dood in het Hiernamaals zal zijn, is ook genoemd door de profeet Mohammed (saas):

Wanneer de bewoners van de Tuin naar de Tuin zijn gegaan en de gevangenen van het Vuur naar het Vuur zijn gegaan, zal de dood geroepen worden en worden geplaatst tussen de Tuin en het Vuur. Daarna zal het volgende worden omgeroepen: "Bewoners van de Tuin! Er is geen dood meer! Gevangenen van het Vuur!

Er is geen dood meer!” Dit zal het genot van de bewoners van de Tuin verhogen en het verdriet van de gevangenen van het Vuur vergroten. (Muslim)

In deze wereld zorgen zware brandwonden al gauw voor de dood. De mens kan heel slecht tegen vuur. Zelfs als men niet sterft maar alleen gewond is geraakt, duurt het heel lang voordat de wonden goed genezen. In de hel is de kwelling van het vuur niet te vergelijken met het vuur wat we in deze wereld kennen. In de hel worden huiden vervangen wanneer zij afgebrand zijn om de veroordeelden meer pijn te laten proeven (Surat an-Nisa: 56). Het komt er op neer dat men in de hel door vuur een oneindigende pijn zal lijden zolang als Allah dat wilt.

Allah beschrijft een andere vorm van kwelling veroorzaakt door het vuur in het dertiende vers van Surat adh-Dhariyat waar Hij zegt dat de metgezellen van het vuur door het vuur zullen worden gekweld. Het is onwaarschijnlijk om de pijn te begrijpen die in een dergelijke situatie veroorzaakt zou worden. Als wordt bedacht wat voor een pijn een kleine brandwond veroorzaakt in deze wereld, kan men zich enigszins indenken wat voor een vreselijke pijn de kwelling in de hel zal geven. Wanneer deze kwelling gaande is, zal de mens ook het volgende ondergaan:

Zij zullen in ketenen gebonden worden. (Surat al-Haqqa: 32)

Voor hen zijn er ketenen en kettingen bereid. (Surat al-Insan: 4)

Zij zullen worden geslagen met knotsen van ijzer. (Surat al-Hajj: 21)

Hun voorhoofden, zijden en hun ruggen zullen worden verband. (Surat at-Tawba: 35)

Kokend water zal op hun hoofden worden gegoten. (Surat al-Hajj: 19)

Zij zullen kleding hebben gemaakt teer. (Surah Ibrahim: 50)

Zij zullen geen koele, verfrissende drank vinden. Op die dag is er alleen kokend water (Surat Sad: 57) en pus (Surat al-Haqqa: 36).

Het enige voedsel dat de mensen van de hel hebben, is het fruit van de bittere doorn en de boom van de Zaqqum boom. Allah informeert hoe Zaqqum een kwelling zal zijn voor ongelovigen:

Voorwaar, de Zaqqum boom. Voedsel van de zondaar. Als gesmolten metaal dat in de buiken kookt. Als kokend heet water. Grijpt hem en sleept hem naar het midden van de Hel. Daarna wordt een bestraffing van de Hel over zijn hoofd uitgegoten. Proeft (deze bestraffing), voorwaar, jij bent de geweldige, de nobele. (Wordt er spottend tot de misdadiger gezegd). Voorwaar, dit is dat waarover jullie in twijfel plachten te verkeren. (Surat ad-Dukhan: 43-50)

Van de beschrijvingen van de Koran weten we dat het voedsel van de hel een verstikkend effect op mensen zal hebben. Zij zullen proberen om etter te drinken, maar zonder effect; zij zullen het nooit door kunnen slikken. Pus, wat een van de walgelijkste dingen in deze wereld is in uiterlijk en geur, zal ook een voedsel zijn voor de mensen van de hel. Dit zal een grote pijn veroorzaken bij de mensen van de hel maar, vanwege hongersnood, zullen zij geen andere keus hebben dan het te eten. Toch zal het hun honger niet stillen. Zij zullen ook eeuwig de pijn van honger voelen.

Er is voor hen geen ander voedsel dan van doornen. Dat niet dik maakt en de honger niet stilt. (Surat al-Ghashiyya: 6-7)

Allah geeft andere beschrijvingen in de Koran over de kwelling in de hel:

Zij zullen het daarin uitgillen (Surat al-Anbiya': 100)

Zij verblijven eeuwig daarin. (Surat an-Naba: 23)

... en de straf zal niet voor hen worden verlicht en er zal voor hen geen uitstel verleend worden. (Surah Ali 'Imran: 88)

Zij zullen uit de Hel willen ontsnappen, maar er is voor hen geen ontsnapping daaruit. (Surat al-Maida: 37)

They will call out, "Malik (Master), let your Lord put an end to us!" He will say, "You will stay the way you are. We brought you the truth but most of you hated the truth." (Surat az-Zukhruf: 77-78)

Deze kwellingen zullen een ondefinieerbaar leed en spijt veroorzaken bij ongelovigen. Om verlost te worden zullen zij vele keren smeken om te sterven. Allah beschrijft in de Koran de gesprekken van de mensen in de hel als volgt:

Zij roepen: "O Malik (bewaker van de Hel), laat jouw Heer een eind aan ons maken." Hij zegt: "Voorwaar, jullie blijven hier." Voorzeker, Wij hebben jullie de Waarheid gebracht, maar de meeste van jullie haten de Waarheid. (Surat az-Zukhruf: 77-78)

Het zich afkeren van het geloof (*deen*) en de waarschuwingen niet in acht nemen zullen schadelijk zijn voor deze mensen, zoals Allah vermeldt in de Koran. Allah zal de roep van deze mensen niet beantwoorden en Hij zal hen in kwelling laten zolang Hij wenst.

Dit zijn slechts enkele van de kwellingen die zullen worden toegepast op de mensen die Allah en het Hiernamaals ontkenden en die de waarschuwingen over het bestaan van de hel en het paradijs negeerden. Er is

een andere kwelling, een die altijd bij de ongelovigen zal blijven. Dit is het gevoel van spijt dat geen moment vergeten kan worden. Dit gevoel zal groter worden door het leed dat wordt veroorzaakt omdat men naar de hel wordt gestuurd, de meest afschuwelijke plaats die men ooit kan zien. Zoals eerder gezegd, zullen de ongelovigen op elk moment dat ze gekweld worden zich herinneren dat als zij de goede weg hadden gevolgd dit alles niet zou gebeuren. Er is geen manier om deze spijt te ontwijken.

De spijt die ongelovigen in de hel zullen voelen

Doordat zij geproefd hebben hoe zwaar de straf is, zullen de ongelovigen vol spijt zijn dat zij niet in Allah geloofden toen zij nog in de wereld waren. Deze spijt zal de situatie niet veranderen. In de wereld kregen zij vele kansen die zij niet benutten. Wanneer zij dit begrijpen, zullen zij zich beklagen over iedereen en alles wat hun van Allah en het Hiernamaals had afgeleid en hen in de wereldse zaken deed opgaan.

In de Koran is de spijt die de ongelovigen voelen vol met woede zoals Allah in het volgende vers noemt:

Op de Dag waarop hun gezichten zullen worden rondgedraaid in de Hel zeggen zij: “Hadden wij Allah maar gehoorzaamd en hadden wij de Boodschapper maar gehoorzaamd.” En zij zeggen: “Onze Heer, voorwaar, wij gehoorzaamden onze leiders en onze vooraanstaanden, waarop zij ons van de Weg deden afdwalen. Onze Heer, tref hen met het dubbele van de bestraffing en vervloek hen met een grote vervloeking.” (Surat al-Ahzab: 66-68)

Totdat, wanneer hij tot Ons komt, hij (tot zijn metgezel) zegt: “O wee, was de afstand tussen mij en jou maar als die van de twee oosten, (jij bent) de slechtste metgezel.” Maar het zal jullie op die Dag niet baten, wanneer jullie onrecht pleegden, dat jullie in de bestraffing bij elkaar zijn. (Surat az-Zukhruf: 38-39)

Zoals het vers suggereert, hopen zij zichzelf te redden door de schuld te geven aan degenen die hen misleid hadden van het rechte pad. Echter, Allah heeft iedereen een geweten gegeven zodat hij naar het rechte pad geleid kon worden. Allah heeft de mens ook de wil gegeven om beslissingen uit te voeren. Op deze wijze heeft de mens de keuze en kennis voor beide alternatieven: het goede en het slechte. Hierdoor is de keuze van de mens geheel zijn eigen keuze. Allah weet of iemand geloof of ontkenning diep in zijn hart heeft. De mensen die anderen zullen leiden naar de hel en de mensen die hen volgen zullen allen gestraft worden. Op die dag zal niemand de verantwoordelijkheid voor de zonden van anderen dragen.

Toen deze mensen elkaar verleidden om te zondigen, kwam het waarschijnlijk vaak bij hen op dat zij zich hierover zouden moeten verantwoorden in het Hiernamaals. Zij kozen er echter voor om dit onderwerp als onbelangrijk te behandelen. Zij moedigden elkaar aan om Allah te ontkennen, zeggende “Ik zal de verantwoordelijkheid dragen voor wat je doet”. Aan de andere kant maakte satan verleidende beloften aan hen

en misleidde hij hen naar het slechte pad. Allah informeert ons echter met het vers "...en hij zal alleen tot Ons komen." (Surat Maryam: 80), dat deze beloften niet zullen helpen.

Op die dag zullen de ongelovigen duidelijk zien dat zij alleen zijn. Zij zullen één belangrijk feit begrijpen: behalve Allah heeft de mens geen vriend of beschermer. In de hel zullen hun mentoren en iedereen die zij als vriend zagen in deze wereld hen alleen laten. Ook de satan die zij in plaats van Allah als beschermer namen, zal ontrouw aan hen zijn en zal hen op de volgende wijze toespreken:

De satan zei, nadat de zaak besloten was: "Voorwaar, Allah heeft jullie een ware belofte gedaan, en ik heb jullie een belofte gedaan, maar ik liet jullie daarna in de steek. Ik had geen macht over jullie, behalve dat ik jullie heb geroepen, waarop jullie mij gehoorzaamden, verwijt mij daarom niets! Verwijten jullie jezelf maar. Ik kan jullie niet helpen en jullie kunnen mij niet helpen. Voorwaar, ik verwerp het, dat jullie mij voorheen als deelgenoot (aan Allah) toekenden." Voorwaar, voor de onrechtplegers is er een pijnlijke bestraffing. (Surah Ibrahim: 22)

Het zien van de ontrouw van iedereen die zij als vriend beschouwden zal een andere bron van spijt zijn voor ongelovigen. Dan zullen zij duidelijk begrijpen dat zij bij niemand anders dan Allah hun toevlucht kunnen zoeken. Omdat zij zien dat dit begrip hen niet zal helpen zal dit hun problemen vergroten. Op die dag zullen ze onderling redetwisten. Ondertussen zullen zij hun zonden toegeven. Allah beschrijft deze situatie als volgt:

Zij zeggen, terwijl zij met elkaar redetwisten: "Bij Allah, wij verkeerden zeker in een duidelijke dwaling. Dat wij jullie (de afgoden) gelijkstelden met de Heer der Werelden. En alleen de misdadigers hebben ons doen afdwalen. En wij hebben geen voorsprekers. En geen boezemvriend. Was er voor ons maar een weg terug, dan zouden wij tot de gelovigen behoren." (Surat ash-Shu'ara: 96-102)

Zoals in de genoemde verzen wordt vermeld, wensen de ongelovigen vol spijt dat zij terug konden keren naar de wereld zodat zij goede daden kunnen verrichten waarmee zij het goede zouden krijgen in het Hiernamaals. Echter dit is een onaanvaardbare wens. Zij beseffen dat alles – rijkdom, schoonheid, carrière enz. – wat zij zochten in de wereld waardeloos is in het Hiernamaals. Allah beschrijft een aantal van hun berouwvolle uitdrukkingen in de Koran:

En wat betreft degene die zijn boek in zijn linkerhand gegeven zal worden, hij zal zeggen: "Wee mij! Was mijn boek maar niet (aan mij) gegeven! " En ik weet niet hoe mijn afrekening zal zijn. Was de dood maar de beëindiger van alles. Mijn bezittingen baten mij niet. Mijn macht is van mij heengegaan." (Allah zegt:) "Grijpt hem en bindt zijn handen om zijn nek. En doet hem de Hel binnengaan. Voert hem daarna binnen in ketenen waarvan de lengte zeventig ellen is. Voorwaar, hij geloofde niet in Allah, de Geweldige. En hij moedigde niet aan tot het voeden van de armen. Op deze Dag heeft hij hier geen trouwe vriend. (Surat al-Haqqa: 25-35)

En op de dag dat de Hel wordt getoond, op die Dag zal de mens zich (zijn slechte daden) herinneren, maar wat baat hem dan nog de herinnering. Hij zegt: “Wee, had ik maar goede (daden) verricht tijdens mijn leven.” (Surat al-Fajr: 23-24)

Als zij ook nog eens de grote vreugde en het geluk van de bewoners van de Tuin zien, wordt de spijt van de ongelovigen verergerd. Zij zien het opvallende verschil tussen de levens van de bewoners van de Tuin en dat van henzelf. Allah brengt dit verschil tussen de bewoners van de Tuin en de bewoners van het Vuur onder de aandacht. Allah beschrijft het uiterlijk van de bewoners van het Vuur als volgt in de Koran:

Hun ogen zullen angstig teneergeslagen zijn, vernedering zal hen bedekken. (Surat al-Qalam: 43)

En gezichten zullen op die Dag duister zijn. (Surat al-Qiyama: 24)

Aan de andere kant beschrijft Allah de gezichten van de bewoners van de Tuin als volgt:

Gezichten (van de gelovigen) zullen op die Dag stralen. Lachend, verblijd. (Surah Abasa: 38-39)

De ongelovigen zullen geen ander voedsel vinden dan kokend water, pus, bittere doornen en de Zaqqum boom. De gelovigen zullen aan de andere kant beloond worden met rivieren van melk en honing, heerlijke dranken opgediend in bekertjes, allerlei soorten fruit en wat hun ziel ook maar wenst. In een vers beschrijft Allah het voedsel van de bewoners van de Tuin als volgt:

Is het geluk van het Paradijs dat aan de Godsvrezenden beloofd is, waarin rivieren zijn met versblijvend water en van melk waarvan de smaak niet verandert en rivieren van wijn als een genieting voor hen die drinken en rivieren van zuivere honing en waarin voor hen allerlei vruchten zijn en vergeving van hun Heer; gelijk aan de ellende van hen die eeuwig levenden in de Hel zijn, in wie kokend water wordt gegoten dat hun ingewanden dan aan stukken snijdt? (Surah Muhammad: 15)

Er kan geen vergelijking gemaakt worden tussen de gunsten die aan de gelovigen geschonken worden en het voedsel van de ongelovigen (wat de honger niet stilt en wat een eeuwige bron van kwelling zal zijn). Zij zullen voor eeuwig worden blootgesteld aan het vuur, hun huid zal worden hersteld wanneer het is afgebrand en zij zullen roepen om verlichting en verkoeling. Zij zullen smachten naar de gunsten die aan de bewoners van de Tuin zijn geschonken. Terwijl de bewoners van de Tuin in de schaduw rusten zal hen door de bewoners van het Vuur worden gevraagd of zij gunsten met hen willen delen. In de Koran vermeldt onze Heer hun situatie als volgt:

En de bewoners van de Hel roepen tot de bewoners van het Paradijs: “Stort over ons water uit of van dat waar Allah jullie mee voorzien heeft” Zij zeggen: “Voorwaar, Allah heeft dit verboden voor de ongelovigen.” (Surat al-Araf: 50)

Het roepen van de ongelovigen zal nooit beantwoord worden. Allah zegt dit in een vers:

... Voorwaar, Wij hebben voor de onrechtplegers het vuur voorbereid, waarvan de rook hen als een tent omhult. En als zij hulp vragen, worden zij geholpen met water als gesmolten koper dat hun gezichten roostert. De slechtste drank en de slechtste verblijfplaats! (Surat al-Kahf: 29)

Aan de andere kant zal Allah de bewoners van de Tuin groene kleding geven van fijne zijde en rijk brokaat en armbanden van goud en zilver. Ondertussen zullen de bewoners van het Vuur kleding hebben van teer en vuur. De gelovigen zullen in verheven kamers verblijven, rustend op “lux geweven banken”, voortreffelijke tapijten en banken met rijk brokaat. Ongelovigen zullen echter de hel als rustplaats hebben en bedekkende lagen boven hen.

Allah informeert ons in de Koran dat de gelovigen zullen krijgen wat zij maar wensen en dat de bewoners van de Tuin met een blij een vreedig leven zullen worden geëerd in de Tuin.

Voor hen is er bij hun Heer wat zij maar wensen. (Surat ash-Shura: 22)

Allah heeft hen beschermd voor het kwaad van die Dag en heeft hen glans en blijdschap doen ontmoeten. (Surat al-Insan: 11)

Als de ongelovigen een gewetensvolle en oprechte houding in de wereld hadden ingenomen en zich hadden gehouden aan de geboden van Allah dan zouden zij nu niet blootgesteld worden aan de kwelling van hel. De ongelovigen zullen zo meer spijt voelen wanneer zij denken aan de bewoners van de Tuin. Allah beschrijft deze kwelling in de hel en de spijt die zij voelen als een “lijden” en zegt dat al hun pogingen om te ontsnappen aan deze kwelling zal resulteren in een andere straf:

Telkens wanneer zij van ellende eruit willen gaan, worden zij erin teruggebracht (en wordt gezegd:) “Proeft de brandende bestraffing!” (Surat al-Hajj: 22)

Dit is omdat de hel een plek is waar niet men niet uit kan ontsnappen. In deze plek, brengt het gevoel van spijt geen voordeel aan de mens. Het begrip “spijt” is in de hel niet gedefinieerd. Op het moment van overlijden zullen de engelen hen zeggen dat zij nooit meer iets goeds zullen meemaken tenzij Allah het anders wilt:

Op de Dag waarop zij de Engelen zullen zien, op die Dag zal er geen verheugende tijding voor de misdadigers zijn, en zij zullen zeggen: “Weest ver verwijderd!” (Surat al-Furqan: 22)

Om deze reden zien de ongelovigen hun eigen vernietiging als enige verlossing. Zij zullen tevergeefs smeken om hun vernietiging. Dit is omdat aan hen een heel leven geschonken was wat lang genoeg was om zich te vermanen maar zij hebben bewust voor ontkenning gekozen en keerden zich van de waarheid. Als resultaat hiervan zal Allah hen het volgende zeggen:

Smeekt op die Dag niet om één vernietiging, smeekt om vele vernietigingen! (Surat al-Furqan: 14)

“Brandt erin en weest geduldig of weest ongeduldig; het zal voor jullie niets uitmaken. Voorwaar, jullie worden slechts vergolden naar wat jullie plachten te verrichtten.” (Surat at-Tur: 16)

In het veertigste vers van Surat al-Araf beschrijft Allah, dat het onmogelijk is dat de ongelovigen de hel zullen verlaten en de Tuin zullen binnengaan. Allah zegt hierover dat zij het paradijs niet zullen binnengaan totdat de kameel door het oog van de naald gaat. Allah zegt dat de ongelovigen afgedankt en vergeten zullen worden omdat zij zich in de wereld afkeerde van de juiste weg en hun ontmoeting van de Dag des Oordeels negeerden. Zij zullen geen hulp krijgen van Allah:

Hij (Allah) zal zeggen: “Zo is het. Onze Tekenen zijn tot jou gekomen, maar jij vergat ze, en daarom wordt jij vandaag vergeten.” (Surah Taha: 126)

Op die Dag wordt gezegd: “Wij vergeten jullie zoals jullie de ontmoeting met deze Dag van jullie hebben vergeten en jullie verblijfplaats is de Hel en voor jullie zijn er geen helpers.” (Surat al-Jathiyya: 34)

(Zij zijn) degenen die hun godsdienst als vermaak en spel beschouwden en degenen die bedrogen zijn door het wereldse leven. Op de Dag (der Opstanding) vergeten Wij hen zoals zij de ontmoeting met deze Dag van hen vergaten en omdat zij Onze Tekenen plachten te ontkennen. (Surat al-Araf: 51)

Zij zullen Allah smeken om gered te worden van het vuur en Allah zal hen op de volgende wijze beantwoorden:

“Onze Heer, haal ons hieruit! Als wij het herhalen: voorwaar, dan zijn wij onrechtvaardigen.” Hij zei: “Blijft daarin en lijdt. En spreekt niet tot Mij.” (Surat al-Muminun: 107-108)

De ongelovigen zullen een vreselijke straf krijgen. Deze straf zal zijn dan men alleen zal zijn in de kwelling en geen hulp zal ontvangen. Allah zal hen niet Zijn genade tonen, zal hen niet beschermen en zal hun zonden en fouten niet vergeven. Als zij hun toevlucht bij Allah hadden gezocht toen zij nog leefden dan zouden zij Allah Meest Vergevend en Meest Genadevol tegenover hen hebben gevonden. Echter wanneer zij de hel binnengaan, zullen deze feiten hen niet helpen.

Na alles wat gezegd is, moet men nu nadenken over een aantal feiten: dat Allah vol genade en barmhartigheid is voor Zijn dienaren en dat men alleen Allah als vriend en beschermer moet nemen. Wanneer de poorten van de hel achter iemand gesloten zijn dan zullen zij niet geopend worden voor zolang als Allah dat wilt en er zullen geen kansen meer worden gegeven zoals die in deze wereld gegeven worden. In de Koran beschrijft Allah de weg naar de verlossing als volgt:

Behalve degenen die berouw hebben en zich beteren en zich aan Allah vasthouden en hun godsdienst voor Allah zuiveren: zij zijn bij de gelovigen. En Allah zal de gelovigen een geweldige beloning geven. Waarom zal Allah jullie bestraffen, indien jullie dankbaar zijn en geloven. En Allah is Waarderend, Alwetend. (Surat an-Nisa: 146-147)

OM IN HET HIERNAMAALS GEEN SPIJT TE HEBBEN

Waarom zal Allah jullie bestraffen, indien jullie dankbaar zijn en geloven. En Allah is Waarderend, Alwetend. (Surat an-Nisa:147)

Mensen zijn geschapen met veel zwakheden en onvolkomenheden. We vergeten veel dingen en maken vele fouten gedurende ons leven. Echter door berouw te hebben, iets wat Allah ons als een grote gunst schenkt, is het altijd mogelijk om onze fouten te verbeteren. De wereld is zelfs voor dit doel geschapen: we worden getraind, getest en gezuiverd van onze fouten in deze wereld. Het is waarschijnlijk dat wij grote spijt hebben van onze fouten of van de manier waarop wij ons leven geleid hebben. Het is echter altijd nog mogelijk om deze spijt goed te maken. Nadat wij deze spijt gevoeld hebben, kunnen we berouw vragen en op de vergiffenis van Allah hopen.

Your Lord knows best what is in your selves. If you are righteous, He is Ever-Forgiving to the remorseful. (Surat al-Isra: 25)

In de Koran geeft Allah het goede nieuws dat Hij elke zonde zal vergeven als men maar oprecht berouw heeft. Allah kent onze binnenste gedachten en alle woorden die wij voor onszelf houden. Hij weet of wij wel of niet trouw zijn aan Hem. Allah beschrijft in de Koran hoe nabij Hij bij Zijn dienaren is.

Jullie Heer weet beter wat er in jullie zielen is, als jullie oprechte mensen zijn. Voorwaar; dan is Hij voor de berouwvollen Vergevingsgezind. (Surat al-Isra: 25)

Een ander belangrijk feit komt hier naar boven; na de dood is het niet mogelijk om de fouten en zonden die begaan zijn in de wereld goed te maken tenzij Allah het anders wilt. We hebben dus geen moment te verliezen. De minuten zijn in een oogblik voorbij en met elk voorbijgaand moment komen we dichterbij de dood. We kunnen ook nooit voorspellen wanneer we met de dood zullen worden geconfronteerd. De datum, het uur en de minuut van overlijden kunnen wij nooit weten. Wij zullen allen zeker sterven op een dag en zullen ons moeten verantwoorden voor onze daden in de aanwezigheid van Allah.

Om deze redden moet de mens altijd in gedachten houden dat hij elk ogenblik zou kunnen sterven. Als hij geen spijt wil in het Hiernamaals moet hij zijn leven opnieuw bekijken.

Als het nu de tijd zou zijn om de engelen van de dood te ontmoeten, zou je je dan kunnen verantwoorden voor alle jaren die je in de wereld hebt doorgebracht?

Wat heb je tot nu toe gedaan om de goedkeuring van Allah te verdienen?

Ben je precies genoeg geweest in het volbrengen van de geboden van Allah?

Een persoon zou voor deze vragen negatieve antwoorden kunnen hebben. Als hij echter berouw toont en oprecht een verbintenis aangaat om een leven te leiden waarmee hij de tevredenheid van Allah verdient dan kan hij op de vergiffenis van Allah hopen. De Boodschapper van Allah (saas) zocht vaak de vergiffenis van Allah:

Bij Allah, ik zoek de vergiffenis van Allah en keer mij berouwvol tot Hem elke dag meer dan zeventig keer. (Bukhari)

Wij moeten onze toevlucht in Allah zoeken Die Al-Ghaffar is (De Vergever, Hij die de Alvergevende is), Al-Halim (De Verdraagzame, Hij die mild is) en At-Tawwab (De Aanvaarder van berouw). Allah zal zeker de beloningen geven aan de mensen die volhouden en die vaak tot Hem keren. Hij zal zeker Zijn dienaren vergeven die geloven en Hij zal hun goede daden belonen volgens het beste wat zij deden. In een vers vermeldt Allah dit goede nieuws al volgt:

Wat bij jullie is, zal vergaan, maar wat bij Allah is, is blijvend. En Wij zullen degenen die geduldig waren zeker belonen met hun beloning, volgens het beste van wat zij plachten te doen. Wie het goede doet, man of vrouw, en hij gelooft: voorwaar, aan hem geven Wij een goed leven. En Wij zullen hen zeker belonen met hun beloning, volgens het beste van wat zij plachten te doen. (Surat an-Nahl: 96-97)

De Boodschapper van Allah (saas) riep de gelovigen op om standvastig te zijn in het doen van goede daden en gaf hen het goede nieuws dat zij hiervoor beloond zouden worden door Allah:

De Profeet (saas) zei, "Ga door met het doen (van goede daden), iedereen zal het makkelijk vinden om dat te doen (wat hem zal leiden naar zijn voorbestemde plaats)". Daarna reciteerde hij "Wat betreft degene die geeft en (Allah) vreest. En in de goede beloning gelooft. Wij zullen voor hem het gemakkelijke vergemakkelijken. En wat betreft degene die gierig is en zich behoesteloos waant. En die de goede beloning loochent. Wij zullen voor hem het moeilijke vergemakkelijken".(Surat al-Lail 5-10)(Bukhari)

Vergeet nooit dat we op elk moment door de dood gegrepen kunnen worden en al zijn we vol spijt is het mogelijk dat wij nooit meer de kans zullen krijgen om onze fouten in deze wereld te verbeteren. Om deze reden moeten we geen tijd verliezen met het tonen van berouw aan Allah en met het naleven van Zijn geboden en de sunnah van de Profeet (saas). Dit is de enige manier om een dienaar te zijn aan wie Allah Zijn genade en liefde schenkt. Dit is ook de enige manier om het paradijs te bereiken, het eeuwige verblijf wat door Allah klaargemaakt is voor Zijn oprechte gelovigen.

DE MISVATTING VAN DE EVOLUTIE

INLEIDING

We hebben een aantal wonderen van het Boek van Allah besproken, het Boek dat Hij als leiding en waarschuwing naar de mensheid heeft gestuurd. Met deze wonderen heeft Allah ons vele tekenen, dat de Qoer'aan het Boek van de Waarheid is, gegeven en Hij nodigde de mensen uit om erover na te denken. Eén van de belangrijkste onderwerpen waar Allah in de Qoer'aan naar verwijst, is de erkentelijkheid van de mens voor de talloze tekenen van de schepping op de aarde en de waardering van de mensen voor Zijn macht, door deze te gedenken. Tegenwoordig zijn er echter verschillende ideologieën die de mensen het Feit van de Schepping willen doen vergeten en zij trachten hen door ongegronde ideeën, te scheiden van hun religie.

De meest kenmerkende van deze ideologieën is het materialisme.

Het Darwinisme, d.w.z. de evolutietheorie, is de belangrijkste theorie die door het materialisme, vanwege zijn zogenaamde wetenschappelijke basis voor zijn eigen doeleinden, wordt geaccepteerd. Deze theorie, die beweert dat het leven door toeval, uit anorganisch materiaal is ontstaan, is feitelijk ten ondergegaan toen werd bevestigd dat het universum door Allah geschapen is.

Het is Allah Die het universum geschapen heeft en Die het tot in het kleinste detail ontworpen heeft. Daarom is het onmogelijk dat de evolutietheorie, die beweert dat levende wezens niet door Allah geschapen zijn maar het product zijn van toevallige gebeurtenissen, waar is.

Het is dan ook niet verbazend, dat als we naar de evolutietheorie kijken, deze door de wetenschappelijke bevindingen wordt weerlegd. Het ontwerp van het leven is buitengewoon ingewikkeld en iets dat sensationeel is. In de anorganische wereld kunnen we bijvoorbeeld onderzoeken hoe gevoelig het evenwicht is, waarvan de atomen afhankelijk zijn. Verder kunnen we in de organische wereld zien in wat voor een ingewikkelde ontwerpen deze atomen bij elkaar worden gebracht, en welke buitengewone mechanismen en structuren er zijn, zoals proteïnen, enzymen en cellen, die te samen met de atomen gemaakt zijn. Dit buitengewone ontwerp in het leven, ontzenuwde, aan het einde van de 20ste eeuw, het Darwinisme. We hebben dit onderwerp zeer uitvoerig in sommige van onze andere boeken besproken en zullen dit blijven doen. Maar we denken dat, gezien het belang ervan, het nodig is om ook in dit boek een korte samenvatting te geven.

De wetenschappelijke ondergang van het Darwinisme

Hoewel de doctrine helemaal tot de oude Grieken teruggaat, boekte de evolutietheorie pas in de 19de eeuw, op grote schaal winst. De belangrijkste ontwikkeling die er voor zorgde dat de theorie het topic van de wetenschappelijke wereld werd, was het boek van Charles Darwin '*The Origin of Species*', uitgegeven in 1859. In dit boek ontkende Darwin dat de verschillende levende soorten op aarde afzonderlijk door Allah geschapen waren. Volgens Darwin hadden alle levende wezen een gemeenschappelijke voorouder en onderscheidden zij zich in de loop der tijd door kleine veranderingen.

De theorie van Darwin is niet op concrete wetenschappelijke vondsten gebaseerd; zoals hij zei, was het slechts een 'aanname' een 'veronderstelling'. Verder bekennt Darwin in het lange hoofdstuk van zijn boek, getiteld 'Moeilijkheden van de theorie', dat de theorie faalde in het geven van antwoord op veel kritische vragen.

Darwin vestigde al zijn hoop op de nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen waarvan hij dacht dat die 'de moeilijkheden van de theorie' zouden oplossen. Maar in tegenstelling tot zijn verwachtingen, vergrootten de wetenschappelijke ontdekkingen de dimensie van deze moeilijkheden.

De nederlaag van het Darwinisme ten opzichte van de wetenschap kan in drie basisonderwerpen worden herzien:

- 1) De theorie kan op geen enkele wijze verklaren hoe het leven op aarde is ontstaan.
- 2) Er is geen wetenschappelijk bewijs dat aantoonde dat de 'evolutionaire mechanismen' waar de theorie vanuit gaat, enige kracht hebben, om hoe dan ook te evolueren.
- 3) Het archief van fossielen bewijst volledig het tegenovergestelde van de veronderstellingen, waar de evolutietheorie van uitgaat.

In dit gedeelte zullen we een algemeen overzicht van deze drie basispunten geven.

De eerste onneembare stap: De oorsprong van het leven

De evolutietheorie veronderstelt dat alle levende soorten zich uit één enkele cel hebben ontwikkeld, een cel die 3,8 miljard jaar geleden op de primitieve aarde verscheen. Er zijn een aantal vragen die de theorie niet kan beantwoorden, n.l., hoe kon, als deze evolutie echt heeft plaats gevonden, uit één enkele cel, miljoenen vormen van complex levende soorten voortkomen, waarom zijn er geen sporen in het fossielenarchief gevonden? Maar het belangrijkste van de eerste stap van dat vermeende evolutionaire proces is te vragen: hoe deze 'eerste cel' is ontstaan.

Aangezien de evolutietheorie de schepping ontkent en geen enkele vorm van bovennatuurlijke inmenging accepteert, houdt het vol dat de 'eerste cel' door toeval binnen de wetten van de natuur, zonder ontwerpplan of regeling, is ontstaan. Volgens de theorie zou uit anorganische stof, door het toeval, een levende cel gevormd zijn. Dit is echter een bewering die zelfs de meest onkwetsbare regels van de biologie geweld aandoet.

" Het leven komt voort uit het leven."

In zijn boek verwijst Darwin nooit naar de oorsprong van het leven. Het primitieve begrip van de wetenschap in zijn tijd baseert zich op de aanname dat levende wezens uit een heel eenvoudige structuur bestonden. Sinds de middeleeuwen was spontane voortplanting een theorie die er van uitgaat dat anorganisch materiaal samenkomt en leven vormt, algemeen geaccepteerd. Men geloofde toen, in het algemeen, dat insecten uit voedselresten voortkwamen en muizen uit graan. Interessante experimenten werden uitgevoerd om deze theorie te bewijzen. Er werd wat graan in een vies stukje doek gelegd, men geloofde dat er na verloop van tijd muizen uit zouden voortkomen. Ook de ontwikkeling van wormen, in vlees, werd als bewijs voor de 'spontane voortplanting', aangenomen. Pas een tijd later begreep men dat wormen niet spontaan uit vlees voortkwamen, maar dat deze door vliegen, in de vorm van larven, vervoerd werden, larven die onzichtbaar waren voor het blote oog.

Zelfs in de periode dat Darwin 'The Origin of Species' schreef, was in de wetenschappelijke wereld, het geloof dat bacteriën uit niet levend materiaal voortkwamen, wijdverspreid geaccepteerd. Maar vijf jaar, nadat het boek van Darwin was uitgegeven, ontzenuwde het werk van Louis Pasteur deze veronderstellingen, waarop

de evolutie leer gebaseerd was. Pasteur vatte de conclusie die hij bereikte na tijdrovende experimenten en onderzoeken, als volgt samen:

"De stelling, dat anorganisch materiaal leven kan voortbrengen, is voorgoed geschiedenis geworden.."30

Lange tijd verwierpen de bepleiters van de evolutietheorie, de ontdekkingen van Pasteur. Toen echter via ontwikkelingen in de wetenschap, de ingewikkelde structuur van een levend wezen ontrafeld werd, raakte het idee, dat het leven door het toeval tot stand was gekomen, in een nog grotere impasse.

Niet overtuigende inspanningen in de 20ste eeuw

De eerste evolutionist die zich in de twintigste eeuw met het onderwerp van het ontstaan van het leven ging bezig houden, was de beroemde Russische bioloog Alexander Oparin. Met verschillende theorieën die hij, in de dertiger jaren van de twintigste eeuw, naar voren bracht, wilde hij het bewijs leveren dat de cel van een levend wezen door toeval kon ontstaan. Maar deze studies waren gedoemd te mislukken en Oparin legde de volgende bekentenis af: "Helaas blijft het ontstaan van de cel nog een probleem en feitelijk is dit het meest duistere aspect van de hele evolutietheorie."31

Evolutionistische volgelingen van Oparin probeerden experimenten uit te voeren teneinde het probleem van het ontstaan van het leven op te lossen. De bekendste experimenten zijn uitgevoerd door de Amerikaanse chemicus Stanley Miller in 1953. In een experimentele opstelling combineerde hij gassen, waarvan hij aannam dat ze in de oeratmosfeer van de aarde bestonden en voegde aan het mengsel energie toe. Miller bracht de synthese van verschillende organische moleculen (aminozuren) die in de structuur van proteïnen aanwezig zijn, tot stand.

Een paar jaar later werd echter duidelijk dat dit experiment, dat toen als een belangrijke stap in de naam van de evolutie werd gezien, ongeldig was. De atmosfeer die in het experiment gebruikt werd, was heel anders dan de werkelijke omstandigheden op aarde.32

Na een lange stilte bekende Miller dat de atmosfeer in zijn experiment onrealistisch was.33

Alle evolutionaire inspanningen, om gedurende de gehele 20ste eeuw, de oorsprong van het leven te verklaren, eindigden in een mislukking. De geo-chemicus Jeffrey Bada van het San Diego Scripps Institute, accepteert dit feit in een artikel uitgegeven in *Earth Magazine* in 1998:

Vandaag de dag, nu we de twintigste eeuw verlaten, hebben we nog steeds te maken met het grootste onopgeloste probleem dat we hadden, toen we de twintigste eeuw binnentraden: "Hoe is het leven op aarde ontstaan?"34

De ingewikkelde structuur van het leven

De voornaamste reden waarom de evolutietheorie over de oorsprong van het leven in een dergelijke grote impasse is geraakt, is dat zelfs het eenvoudigste levende organisme nog een ongelooflijke ingewikkelde structuur bevat. De cel van een levend wezen is ingewikkelder dan alle technologische producten die door de mens zijn gemaakt. Zelfs vandaag de dag kan men, in de meest ontwikkelde laboratoria ter wereld, middels het samenbrengen van anorganisch materiaal, geen levende cel maken.

De voorwaarden die nodig zijn voor de vorming van een cel zijn te groot in aantal om door toevalligheden weg te laten redeneren. De waarschijnlijkheid dat proteïnen, de bouwstenen van de cel,

toevallig tot synthese komen, is voor een gemiddelde proteïne vervaardigd uit 500 aminozuren, 1 op 10^{950} . In de wiskunde wordt een waarschijnlijkheid die kleiner is dan 1 op 10^{50} als praktisch onmogelijk beschouwd.

Het DNA molecule dat zich in de kern van de cel bevindt en waarin de genetische informatie is opgeslagen, is een ongelooflijke databank. Er is berekend dat als de informatie die in DNA is opgeslagen op papier zou worden gezet, dit een bibliotheek zou vormen bestaande uit een encyclopedie van 900 delen, met ieder 500 pagina's.

Hier doet zich een interessant dilemma voor: het DNA kan zich alleen vermenigvuldigen met behulp van een paar gespecialiseerde proteïnen (enzymen). Maar de vorming van deze enzymen kan alleen verwezenlijkt worden middels de informatie die in het DNA staat. Aangezien zij beiden afhankelijk van elkaar zijn, moeten zij tegelijkertijd bestaan voor de vermenigvuldiging. Dit brengt het scenario, dat het leven door zichzelf wordt gevormd, op een dood punt. Prof. Leslie Orgel, een vermaard evolutionist aan de Universiteit van San Diego, Californië bekende dit feit in september 1994, als een thema in het Tijdschrift Scientific American:

"Het is buitengewoon onwaarschijnlijk dat proteïnen en nucleïne-zuren, die beiden een ingewikkelde structuur hebben, op dezelfde plaats en op dezelfde tijd, zijn ontstaan. En dus zullen wij op het eerste gezicht wel tot de conclusie moeten komen, dat het leven nooit uit chemische middelen kan zijn ontstaan.³⁵

Ongetwijfeld is het zo dat als het leven onmogelijk van natuurlijke oorsprong kan zijn ontstaan we wel zullen moeten accepteren dat het leven is "geschapen" op een bovennatuurlijke manier. Dit feit geeft overduidelijk weer dat de evolutietheorie, die als zijn voornaamste doel heeft de schepping te ontkennen, geen waarde heeft.

De denkbeeldige mechanismen van de evolutie

Het tweede belangrijke aspect dat de theorie van Darwin ontkracht, is dat beide concepten die in de theorie als 'evolutionaire mechanismen' naar voren worden gebracht, in werkelijkheid geen evolutionaire kracht hebben.

Darwin baseerde zijn evolutionaire bewering volledig op het mechanisme van de 'natuurlijke selectie'. Het belang dat hij hieraan hechtte, werd duidelijk door de titel van zijn boek: "Het ontstaan der soorten door middel van natuurlijke selectie..."

Natuurlijke selectie houdt in dat die levende wezens die sterker zijn en meer geschikt voor de natuurlijke omstandigheden van hun woonomgeving, in de strijd om het bestaan, zullen overleven. Bijvoorbeeld, als een kudde herten door roofdieren wordt bedreigd, zullen die herten die sneller kunnen rennen, het kunnen overleven. Daardoor zal de kudde herten worden samengesteld, uit de snellere en sterkere individuen. Maar ongetwijfeld zal dit mechanisme er niet toe bijdragen dat herten gaan evolueren en tot een ander soort transformeren, zoals b.v. in paarden..

Daarom heeft het mechanisme van natuurlijke selectie geen evolutionaire kracht. Darwin was zich hier ook bewust van en moest in zijn boek 'Het ontstaan der soorten' wel verklaren:

"Natuurlijke selectie treedt niet op tenzij er zich een gunstige kans voordoet."³⁶

De invloed van Lamarck

Dus, hoe kunnen die gunstige kansen zich voordoen? Darwin probeerde deze vraag, vanuit het primitieve wetenschappelijke standpunt van zijn tijd, te beantwoorden. Volgens de Franse bioloog Lamarck, die

voor Darwin leefde, geven levende wezens eigenschappen, die zij tijdens hun leven verkregen hebben, door aan de volgende en deze accumulatie (opstapeling) van de ene generatie op de andere, vormden nieuwe soorten. Volgens Lamarck hadden giraffen zich bijvoorbeeld, uit antilopen ontwikkeld; doordat zij steeds probeerden de bladeren van hoge bomen te eten, werden hun nekken, generatie na generatie, langer. Darwin beschreef soortgelijke voorbeelden in zijn boek 'Het ontstaan der soorten'. Hij zei bijvoorbeeld, doordat sommige beren in het water gaan om voedsel te zoeken, transformeerden zij, in de loop der tijd, tot walvissen.³⁷

Maar de wetten van de erfelijkheid, ontdekt door Mendel en bevestigd, door de in de 20^e eeuw ontluikende wetenschap van de genetica, hebben de legende van het doorgeven van verworven eigenschappen aan volgende generaties, volledig naar het rijk der fabelen verwezen. Dus de natuurlijke selectie was, als evolutionair mechanisme, niet langer meer in de gunst.

Neo-Darwinisme en mutaties

Teneinde een oplossing te vinden, lanceerden Darwinisten aan het eind van de dertiger jaren van de twintigste eeuw, de 'Moderne Synthetische Theorie' of zoals hij beter bekend staat, het Neo-Darwinisme. Het Neo-Darwinisme voegde mutaties, dit zijn misvormingen in de genen van levende wezens, veroorzaakt door externe factoren- zoals straling of fouten in de vermenigvuldiging-, toe als oorzaak van gunstige variaties, als aanvulling op natuurlijke mutaties.

Tegenwoordig hebben we het Neo-Darwinisme als model voor de evolutie. De theorie houdt vol dat miljoenen levende wezens die op aarde aanwezig zijn, gevormd werden als resultaat van een proces waarbij talloze ingewikkelde organen van deze wezens, zoals oren, ogen, longen en vleugels, mutaties (d.w.z. genetische fouten) zijn ondergaan. Maar er is een duidelijk wetenschappelijk feit dat deze theorie volledig ondermijnd. Mutaties zorgen er niet voor dat levende wezens zich ontwikkelen, in tegendeel, ze doen ze altijd kwaad.

De reden hiervoor is heel eenvoudig; het DNA heeft een heel ingewikkelde structuur en willekeurige veranderingen kunnen het alleen maar schade toebrengen. De Amerikaanse geneticus B.G. Ranganathan legt dit als volgt uit:

Mutaties zijn klein, willekeurig en schadelijk. Ze komen maar sporadisch voor en het beste is als zij geen effect hebben. Deze vier eigenschappen van mutaties houden in dat mutaties niet naar evolutionaire ontwikkeling kunnen leiden. Een willekeurige verandering in een hoog gespecialiseerd organisme is of ineffectief of schadelijk. Een willekeurige verandering in een horloge kan het horloge niet verbeteren.

Waarschijnlijk beschadigt het of is op z'n best zonder effect.. Een aardbeving verbetert een stad niet, het vernietigt het.³⁸

Het is dan ook niet verbazingwekkend dat er tot nu toe nog geen voorbeeld van een nuttige mutatie gezien is, dat wil zeggen een mutatie die een ontwikkeling in de genen bewerkstelligt. Van alle mutaties is bewezen dat zij schadelijk zijn. Nu kan men begrijpen dat mutaties, die als evolutionair mechanisme gepresenteerd worden, eigenlijk een genetische uiting zijn die levende wezens schade toebrengen, en ze mismaakt maken. (Het bekendste effect van mutatie bij mensen is kanker). Ongetwijfeld kan zo'n vernietigend mechanisme onmogelijk een 'evolutionair mechanisme' zijn. Natuurlijke selectie aan de andere kant, kan, zoals Darwin het accepteerde, niets uit zichzelf doen. Dit feit toont ons dus aan dat er in de natuur geen

'evolutionaire mechanismen bestaan. En omdat er geen evolutionaire mechanismen bestaan kan ook het denkbeeldige proces wat evolutie genoemd wordt, niet plaatsvinden.

Het fossielenarchief: Geen teken van tussenvormen

Het duidelijkste bewijs, dat het door de evolutietheorie gesuggereerde scenario niet heeft plaats gevonden is het fossielenarchief.

Volgens de evolutietheorie stamt elke levende soort van een voorganger af. Een voorafgegane levende soort veranderde in de loop der tijd in iets anders, en alle soorten zijn op die manier ontstaan. Volgens de theorie gaat de overgang geleidelijk, gedurende miljoenen jaren.

Als dit het geval was geweest dan zouden er tallozen tussensoorten moeten hebben bestaan en tijdens deze lange overgangperiode geleefd hebben.

Bijvoorbeeld, er zouden in het verleden wat halfvis-half reptielen geleefd moeten hebben die een aantal kenmerken van de reptielen gehad moesten hebben naast de kenmerken van vissen die ze al hadden. Of er hadden reptielvogels bestaan moeten hebben die bij de kenmerken van de reptielen die ze al hadden nog kenmerken van vogels kregen. Want dit zou een overgangsfase zijn, het zouden verminkte, onvolledige, kreupelen levende wezens zijn. Evolutionisten verwijzen naar deze denkbeeldige schepselen, waarvan zij geloven dat die in het verleden geleefd moeten hebben, als de 'tussenvormen'.

Als dit soort dieren echt geleefd zouden hebben dan zouden er miljoenen zo niet miljarden van hen moeten zijn, in verschillende aantallen en soorten. En wat nog belangrijker is, de overblijfselen van deze vreemde soorten zouden in het fossielenarchief aanwezig moeten zijn. In 'Het ontstaan der soorten' legt Darwin uit:

"Als mijn theorie waar is, zouden talloze tussenvormen die de naasten van de soorten van verschillende groepen met elkaar verbonden, beslist moeten hebben bestaan... Daarom kan het bewijs van hun vroegere bestaan, alleen in de overblijfselen van de fossielen gevonden worden.³⁹

De hoop van Darwin is tevergeefs

Maar, hoewel evolutionisten geweldige inspanningen hebben geleverd om, sinds het midden van de negentiende eeuw, overal ter wereld fossielen te vinden, zijn er nog geen tussenvormen ontdekt. Alle fossielen, die in opgravingen naar boven kwamen, laten zien, in tegenstelling tot de verwachting van de evolutionisten, dat het leven op aarde, plotseling en compleet gevormd, verscheen.

Een beroemde Britse paleontoloog, Derek V. Ager, geeft hoewel hij een evolutionist is dit feit toe.

"Het punt wordt duidelijk, dat als we het fossielenarchief gedetailleerd bestuderen, op het niveau van de rangschikkingen van soorten, vinden we, steeds weer opnieuw, niet een geleidelijke evolutie maar een plotselinge explosie van één groep ten koste van een andere.⁴⁰

Dit betekent dat in het fossielenarchief, alle levende soorten plotseling verschenen, terwijl ze compleet gevormd waren, zonder dat er tussendoor sprake was van tussenvormen. Dit is precies tegengesteld aan de veronderstellingen van Darwin. Het is ook een sterk bewijs dat de levende wezens geschapen zijn. De enige uitleg, dat levende soorten opeens en tot op het detail volledig verschenen, zonder evolutionaire voorouder, is dat deze soorten geschapen zijn. Dit feit werd ook door de beroemde evolutionaire bioloog Douglas Futuyma toegegeven:

"Alle mogelijke verklaringen voor de oorsprong van levende wezens, tussen schepping en evolutie, raken uitgeput. Organismen verschenen op deze wereld, of volledig ontwikkeld, of onvolledig. Als dat niet zo was, dan moeten de organismen zich uit eerder bestaande soorten door één of ander proces van verandering, hebben ontwikkeld. Als ze in volledig ontwikkelde staat zijn verschenen, dan moeten zij inderdaad door de één of andere "oppermachtige" intelligentie geschapen zijn.⁴¹

De fossielen laten zien dat levende wezens, volledig ontwikkeld en in een perfecte staat, op de aarde verschenen. Dit houdt in dat 'de oorsprong der soorten' in tegenstelling tot de veronderstellingen van Darwin, de schepping is en niet de evolutie.

Het verhaal van de menselijke evolutie

Het verhaal dat het meest door de verdedigers van de evolutietheorie verteld wordt, is het onderwerp van de oorsprong van de mens. De darwinisten huldigen het standpunt dat de huidige moderne mens uit een soort aapachtig wezen is ontstaan. Zij stellen dat tijdens dit zogenaamde evolutionaire proces, waarvan men denkt dat het 4 tot 5 miljoen jaar geleden begon, zich tussen de moderne mens en zijn voorouders een aantal 'tussenvormen' bevonden. Aan de hand van dit volledig denkbeeldige, scenario wordt er een lijst gemaakt van de vier basiscategorieën:

- 1) Australopithecus
- 2) Homo habilis
- 3) Homo erectus
- 4) Homo sapiens

Evolutionisten noemen de zogenaamde eerste aapachtige voorouders van de mens 'Australopithecus'; dat betekent Zuidelijke Afrikaanse aap. Deze levende wezens zijn eigenlijk niets anders dan een oude apensoort, die nu is uitgestorven. Er is door twee wereldberoemde anatomen uit Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, namelijk Lord Solly Zuckerman en Prof. Charles Oxnard diepgaand onderzoek uitgevoerd onder de verschillende soorten Australopithecus; hieruit bleek dat het een gewone apensoort betrof, die is uitgestorven en geen gelijkenis met de mens vertoonde.⁴²

Evolutionisten classificeren het volgende stadium van de menselijke evolutie als 'homo' dat betekent 'mens'. Volgens de evolutionaire veronderstelling, zijn de levende wezens in de homoserie verder ontwikkeld dan de Australopithecus. Evolutionisten ontwerpen een merkwaardig evolutionair schema door de verschillende fossielen van deze wezens op een bepaalde manier te rangschikken. Dit is een denkbeeldig schema, want het is nooit bewezen dat er een evolutionaire relatie bestaat tussen deze verschillende klassen. Ernst Mayr, één van de belangrijkste verdedigers van de evolutietheorie in de twintigste eeuw, geeft dit feit toe en zegt dat "de keten tot aan de Homo sapiens, in feite zoek is."⁴³

Door het schetsen van de verbindingsketen, zoals Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens, impliceren evolutionisten dat elk van deze soort de voorouder van de ander is. Maar recente vondsten van paleoantropologen hebben onthuld dat de Australopithecus, Homo habilis en Homo erectus in verschillende delen van de wereld, maar in dezelfde periode leefden.⁴⁴

Bovendien heeft een bepaald deel van de mensachtigen, geclassificeerd als Homo erectus, geleefd tot de modernste tijd. Homo sapiens neanderthalensis en Homo sapiens sapiens (de moderne mens) hebben in hetzelfde gebied naast elkaar geleefd.⁴⁵

Deze situatie geeft duidelijk weer dat de bewering dat zij voorouders van elkaar zijn, niet op gaat. Een paleontoloog van de Harvard University, Stephen Jay Gould, hoewel zelf een evolutionist, legt deze impasse van de evolutietheorie als volgt uit:

"Wat is van onze evolutionaire ladder overgebleven, als drie bestaande afstammelingen van de mensachtigen (A. Africanus, de Robust Australopithecines en H. Habilis) niet duidelijk van elkaar afstammen? Bovendien vertonen geen van de drie enige evolutionaire ontwikkeling tijdens hun verblijf op aarde.⁴⁶

Kortom, het scenario van de menselijke evolutie, dat men in stand tracht te houden middels talloze tekeningen van wat "half aap half mensachtige" wezens die in de media en lesboeken verschijnen en wat eigenlijk niets anders is dan een middel tot propaganda, is niet meer dan een verhaal zonder wetenschappelijke basis.

Lord Solly Zuckerman, één van de beroemdste en meest gerespecteerde wetenschappers van Groot-Brittannië, die gedurende vele jaren onderzoek heeft gedaan naar dit onderwerp en wel in het bijzonder, gedurende vijftien jaren, naar de fossielen van de Australopithecus, concludeerde tenslotte, ondanks het feit dat hij zelf een evolutionist was, dat er in feite geen stamboom van de aapachtige wezens tot de mens bestaat.

Zuckerman heeft ook een interessant "spectrum van de wetenschap" gemaakt. Hij stelde een spectrum van wetenschappen op en rangschikte wetenschappen naar wat hij beschouwde als wetenschappelijk en als niet-wetenschappelijk.

Volgens het spectrum van Zuckerman, zijn de wetenschappen van de chemie en natuurkunde, afhankelijk van concrete informatie, de meest "wetenschappelijke" terreinen. Daarna komen de biologische wetenschappen en tenslotte de sociale wetenschappen. Helemaal aan het einde van het spectrum, beschouwd als het deel dat het "minst wetenschappelijk" is, zien we de concepten van de bovennatuurlijke waarnemingen, zoals telepatie en het zesde zintuig en tenslotte de 'menselijke evolutie'. Zuckerman legt zijn beredenering als volgt uit:

"Als we het gebied van de objectieve waarheid verlaten, komen we terecht in die terreinen van veronderstelde biologische wetenschap, zoals bovennatuurlijke waarneming of de interpretatie van de fossiele geschiedenis van de mens, waar volgens de trouwe (evolutionist) alles mogelijk is – en waar de oprechte gelovige (in de evolutie) soms in staat is om, tegelijkertijd, in verschillende tegenstrijdige zaken te geloven.⁴⁷

De fabel van de menselijke evolutie, blijkt niets anders te zijn dan de vooringenomen interpretaties van enkele opgegraven fossielen., door een aantal mensen die hun eigen theorie blindelings volgen.

De technologie van het oog en het oor

Een ander onderwerp dat door de evolutietheorie onbeantwoord blijft, is de uitmuntende kwaliteit van de waarneming door het oog en het oor.

Laten we, voordat we doorgaan met het onderwerp van het oog, proberen kort antwoord te geven op de vraag "hoe wij zien". Lichtstralen, afkomstig van een object, vallen in spiegelbeeld op de retina (netvlies) van het oog. Hier worden deze lichtstralen door cellen omgezet in elektrische signalen en deze bereiken een kleine plek achter in de hersenen dat het gezichtcentrum wordt genoemd. Deze elektrische signalen worden, na een serie van processen, in dit hersencentrum als afbeelding waargenomen. Met deze technische achtergrond in ons hoofd, kunnen we het één en ander overdenken.

De hersenen zijn uitgesloten van licht. Dat betekent dat het in de hersenen pikdonker is, en dat licht de plek, waar de hersenen zich bevinden, niet bereikt. De plaats, genaamd het gezichtscentrum, is een pikdonkere plek waar geen licht kan komen; het kan zelfs de donkerste plek zijn die u ooit heeft gekend. Maar u neemt in deze pikdonkere duisternis een heldere, lichte wereld, waar. Het beeld dat in het oog gevormd wordt, is zo scherp en duidelijk, dat zelfs de technologie van de 20ste eeuw het niet kan evenaren. Kijk bijvoorbeeld eens naar het boek dat u leest, naar de handen die het vasthouden, til dan uw hoofd op en kijk om u heen. Heeft u ooit, ergens anders, een dergelijk scherp en duidelijk beeld, als dit, gezien? Zelfs het best ontwikkelde televisiebeeldscherm, gemaakt door de grootste televisieproducent ter wereld, kan u niet voorzien in een dergelijk scherp beeld. Dit is een driedimensionaal, een gekleurde en een buitengewoon scherpe afbeelding. Meer dan honderd jaar lang hebben duizenden ingenieurs geprobeerd om deze scherp te bereiken. Voor dit doel werden fabrieken en kolossale zaken opgericht, werd er veel onderzoek gedaan en werden er plannen en ontwerpen gemaakt. Kijk opnieuw naar een tv-beeldscherm en het boek dat u in uw handen vasthoudt. U zult een groot verschil in scherp en in onderscheiding waarnemen. Verder geeft het tv-beeldscherm u slechts een tweedimensionale afbeelding terwijl u met uw ogen kijkt naar een driedimensionaal perspectief.

Jarenlang hebben tienduizenden ingenieurs geprobeerd om een driedimensionale tv te maken, die zich kan meten met de zichtkwaliteit van het oog. Ja, ze hebben een driedimensionaal televisiesysteem gemaakt, maar het is onmogelijk daarnaar te kijken zonder een bril op te zetten, bovendien is het slechts een kunstmatige derde dimensie. De achtergrond is vager en de voorgrond lijkt op een papieren ontwerp. Het is nooit mogelijk geweest om een scherp en duidelijk beeld te krijgen zoals dat van een oog. In zowel de camera als de televisie is er verlies van beeldkwaliteit.

Evolutionisten beweren dat het mechanisme, dat dit scherpe en duidelijke beeld produceert, door het toeval gevormd is. Wat zou u denken, als iemand u zou vertellen dat de televisie in uw kamer slechts het resultaat van toeval was, dat al haar atomen "toevallig" samenkwamen en daardoor dit ontwerp, dat een beeld produceert, vormde? Hoe kunnen atomen doen wat duizenden mensen niet kunnen doen?

Als een ontwerp, een primitiever beeld produceert dan dat het oog doet, dan kan dat niet door toeval gemaakt zijn, dan is het heel duidelijk dat het oog en het beeld dat het oog waarneemt, niet door toeval gemaakt zijn. Hetzelfde geldt voor het oor. Het buitenoer vangt de beschikbare geluiden op via de oorschelp en leidt het naar het middenoor; het middenoor versterkt deze geluidsgolven en brengt ze over naar het binnenoer; het binnenoer stuurt deze vibraties naar de hersenen door het te vertalen in elektrische signalen. Net als bij het oog, eindigt de actie van het horen tenslotte in het gehoorcentrum in de hersenen.

De situatie die voor het oog geldt, geldt ook voor het oor. Dat wil zeggen dat de hersenen volledig voor geluid, net als voor licht, zijn afgesloten; er komt geen geluid door. Daarom is er in de hersenen, hoe lawaaiër het buiten ook is, complete stilte. Echter, de scherpste geluiden worden door de hersenen waargenomen. In uw hersenen, die voor het geluid zijn afgesloten, luistert u naar symfonieën van een orkest, en hoort u al het geluid op een drukke plek. Als echter op dat moment, het geluidsniveau in uw hersenen door een nauwkeurig instrument gemeten zou worden, zal er worden gezien dat daar volledige stilte aanwezig is.

Net als in het geval van afbeeldingen, zijn er tientallen jaren aan inspanning aan vooraf gegaan teneinde te proberen een geluid voort te brengen dat op het origineel lijkt. Het resultaat van deze inspanningen zijn geluidsrecorders hifi systemen en systemen om geluid waar te nemen. Ondanks alle technologie en de duizenden ingenieurs en experts die op dit terrein werkzaam zijn geweest, is er nog geen geluid verkregen wat

dezelfde scherpheid en helderheid heeft als het geluid dat door het oor wordt waargenomen. Denk eens aan de hoogste kwaliteit hifi systemen die door de grootste ondernemingen in de muziekindustrie zijn geproduceerd. Zelfs in deze apparaten, is er een bepaald verlies als er geluid wordt opgenomen; of als u uw hifi aanzet, hoort u altijd eerst een sissend geluid voordat de muziek begint. De geluiden die het product zijn van de technologie van het menselijk lichaam zijn echter altijd bijzonder helder en scherp. Een menselijk oor neemt nooit een geluid waar dat door een sissend geluid wordt begeleid of met ruis zoals de hifi dat heeft; het neemt het geluid waar zoals het is; helder en scherp. Zo is het sinds de schepping van de mens. Tot dusver is geen enkel visueel- of opnameapparaat, dat door de mens is gemaakt, zo gevoelig en zo succesvol in het waarnemen van informatie, als het oog en het oor dat zijn.

Maar naast het zien en het horen is hier een ander, nog belangrijker feit.

Aan wie behoort het bewustzijn dat in de hersenen ziet en hoort?

Wie is het die de verleidelijke wereld in de hersenen ziet, naar symfonieën en naar het getjilp van de vogels luistert, en de roos ruikt?

De stimulans die van de ogen, oren en de neus van de mens komen, reizen als electro-chemische zenuwimpulsen naar de hersenen. In biologie- fysiologie- en biochemieboeken kunt u vele details vinden over hoe deze beelden in de hersenen worden gevormd. Maar u zult nooit het belangrijkste feit over dit onderwerp aantreffen. Wie is degene die deze electro-chemische zenuwimpulsen waarneemt zoals beelden, geluiden, geuren en zintuiglijke gebeurtenissen in de hersenen. Er is een bewustzijn in de hersenen dat alles waarneemt, zonder dat daar een oog, een oor of een neus, voor nodig is. Aan wie behoort dit bewustzijn? Ongetwijfeld behoort dit bewustzijn niet tot de zenuwen, tot de vetlaag en tot de neuronen die de hersenen vormen. Dit is dan ook de reden waarom darwinistische materialisten, die geloven dat alles uit materie bestaat, op deze vragen geen antwoord kunnen geven. Want dit bewustzijn is de geest die door Allah is geschapen. De geest heeft noch het oog nodig om beelden waar te nemen, noch het oor om geluiden te horen. Zelfs, heeft het de hersenen niet nodig, om te denken.

Iedereen die dit duidelijke en wetenschappelijke feit leest, zou over de Almachtige, Allah, moeten nadenken, zou Hem moeten vrezen en zou zijn toevlucht bij Hem moeten zoeken. Hij is degene Die het hele universum samendrukt, in een pikdonkere plaats van een paar kubieke centimeter en in een driedimensionale, gekleurde, schaduwrijke en verlichtende vorm.

Een materialistisch geloof

De informatie die we tot dusver gepresenteerd hebben, laat zien dat de evolutietheorie een bewering is die duidelijk van de wetenschappelijke vondsten afwijkt.

De beweringen van de theorie m.b.t. het ontstaan van het leven wijken af van de wetenschap, het evolutionaire mechanisme dat het voorstelt heeft geen evolutionaire kracht. Aldus behoort de evolutietheorie beslist als een niet-wetenschappelijk idee terzijde geschoven te worden. Gedurende de geschiedenis zijn op deze manier veel ideeën, zoals bijvoorbeeld het model van het universum waarbij de aarde het middelpunt was, van de wetenschappelijke agenda verdwenen. De evolutietheorie wordt echter nadrukkelijk gehandhaafd op de agenda van de wetenschap. Sommige mensen proberen de kritiek op de theorie, af te schilderen als 'een aanval op de wetenschap'. Waarom?

De reden hiervoor is dat de evolutietheorie in sommige kringen een onmisbaar dogmatisch geloof is. Deze kringen zijn blindelings toegewijd aan de materialistische filosofie en adopteren het Darwinisme als de enige materialistische uitleg van de werking van de natuur, die naar voren gebracht kan worden. Interessant is het, dat zij dit van tijd tot tijd ook bekennen. Een bekend geneticus en uitgesproken evolutionist, Richard C. Lewontin van de Harvard Universiteit, bekent dat hij 'in de eerste plaats en vooral een materialist is en dan pas een wetenschapper. Hij zegt:

"Het is niet zo dat de methoden en de wetenschappelijke instituten ons op de één of andere manier dwingen slechts een materialistische uitleg van de fenomenale wereld te geven, in tegendeel, we worden door onze vooringenomenheid m.b.t. materiële zaken, aangezet om een onderzoeksmiddel en serie concepten te produceren, die materiele uitleg geven, ongeacht hoe deze tegen onze intuïtie ingaan, ongeacht hoe

geheimzinnig dit voor niet-ingewijden is. Maar het materialisme is absoluut, daarom kunnen wij het niet toestaan dat een Goddelijke Voet tussen de deur gezet wordt."⁴⁸

Dit zijn duidelijke uitspraken dat het darwinisme een dogma is dat in leven wordt gehouden om de materialistische filosofie te ondersteunen. Dit dogma houdt vol dat er geen wezen is behalve materie. Daarom beweert het dat anorganische, onbewuste materie het leven heeft geschapen. Het houdt vol dat miljoenen verschillende levende soorten: bijvoorbeeld, vogels, vissen, giraffen, tijgers, insecten, bomen, bloemen, walvissen en de mens, het resultaat zijn van interactie tussen materie, zoals stromende regen, een bliksemflits etc., uit anorganisch materiaal. Dit is een opvatting die tegen het verstand en tegen de wetenschap ingaat. Maar darwinisten blijven het verdedigen alsof zij 'geen Goddelijke Voet tussen de deur' toelaten.

Iedereen die zonder materialistisch vooroordeel naar de oorsprong van levende wezens kijkt, zal de duidelijke waarheid zien: alle levende wezens zijn het werk van een Schepper, De Almachtige, de Alwijze en de Alwetende. Deze Schepper is Allah, Die het hele universum uit het niet-bestaan geschapen heeft, het ontworpen heeft in de beste vorm en alle levende wezens heeft gevormd:

**"Verheerlijkt bent U, wij hebben geen kennis
behalve van wat U ons onderwezen heeft.**

U bent de Alwetende, de Alwijze.

(Qoer-aan Soerat al-Baqara: 32)